

ROSMALLA

★ ★ EXTRA ★ ★

Deel 10
OJC Rosmalen
1910-2000

In dit nummer o.a.:

- Geschiedenis van *ODI, Juliana, OJC, OJC Rosmalen*
- Galerij van voorzitters
- De beste trainers van weleer

Colofon

Rosmalla Extra (ISSN 1380-3190) is een uitgave van de Heemkundekring Rosmalen.

Redactie: Mari van de Ven en Harry Coppens.

Redactieadres: Stationsstraat 8, 5241 EE Rosmalen, tel. 073-5218349.

Secretaris Heemkundekring: Arie van de Ven, M. Nijhoffstraat 8, 5242 CV Rosmalen. Tel. 073-5214094.

Leden, abonnees en donateurs ontvangen *Rosmalla* en *Rosmalla Extra*. Donateurs betalen minimaal f 30,- per jaar. Abonnees (voor minimaal één jaar) betalen f 30,- per jaar (postabonnees f 40,- per jaar), over te maken op het bankrekeningnr. van de Heemkundekring, onder vermelding van "abonnement *Rosmalla*".

Bankrekeningnr.: 18.45.43.444 (Rabobank Rosmalen, postgiro van de bank: 1099372) t.n.v. Heemkundekring Rosmalen, Deken Fritsenstraat 53, 5243 VM Rosmalen.

De meeste oude nummers van *Rosmalla* en *Rosmalla Extra* zijn nog verkrijgbaar op het redactieadres.

De redactie is niet verantwoordelijk voor de inhoud der ondertekende artikelen, waaraan ook nooit iets veranderd zal worden zonder overleg met de auteur(s). Foto's en andere illustraties worden te allen tijde teruggezonden; teksten op verzoek.

Copyright • mei 2000 Heemkundekring Rosmalen. Zonder toestemming van redactie en / of bestuur mag niets uit deze uitgave worden overgenomen.

Van de redactie

Voor het eerst in meer dan een jaar tijd verschijnt er weer een *Rosmalla Extra*. En wel een extra dikke: 48 pagina's. Deze *Rosmalla Extra* is tot stand gekomen door een nauwe samenwerking tussen de *Heemkundekring* en *OJC Rosmalen*. De inhoudelijke bijdragen zijn afkomstig van Harry Coppens, Leo van der Plas, Leo Kappen en Henk Savelkouls. Zij hebben als bronnen geraadpleegd: *Jubileumuitgave OJC 1960*, *Sportief Spiegelbeeld I '70* en *Sportief Spiegelbeeld II '85*. De cartoons die het eerste artikel verlichtigen zijn van Fons v.d. Velden en zijn eerder gepubliceerd in de *Heraut*, het huisorgaan van OJC. De foto's zijn afkomstig uit de archieven van de *Heemkundekring* en van *OJC Rosmalen*. Na deze extra colofon kunnen we het voorwoord op een bijna traditionele manier besluiten met de wens dat U veel leesplezier aan deze *Rosmalla Extra* zult beleven.

De redactie, Harry Coppens en Mari van de Ven

In de serie *Rosmalla Extra* verschenen eerder:

- 1 Rosmalense monumenten (1993);
- 2 Eerste Lustrum Heemkundekring Rosmalen (1994);
- 3 Torenuurwerk St.-Lambertuskerk (1994);
4A Oorlog en Verzet (1994);
- 4B De bevrijding van Rosmalen (1994);
- 5 De Rosmalense Huishoudschool (1995);
- 6 Van Betje Olie en Antoon v.d. Berg (1996);
- 7 Het drama Dr. Schade (1997);
- 8 De Rosmalense Indiëgangers (1997);
- 9 Tien jaar Heemkundekring Rosmalen (1999).

Bij de voorplaat: Hoestraat 1960. Begin jaren zestig was dit de plek voor het nieuwe sportpark *De Hoef*.

Heemkundekring Rosmalen en OJC Rosmalen samen sterk

Na de viering van het 50-jarig fusiejubileum van O.D.I. en Juliana in augustus 1997 kreeg de samenwerking een grootse uitstraling door de historische tentoonstelling en de overdracht van het historisch archief van OJC aan de Heemkundekring. Grote verbondenheid van OJC-ers en de Heemkundekring toen en nu komt ook in deze *Rosmalla Extra* tot uitdrukking, want beide verenigingen hebben veel gemeenschappelijk. *OJC Rosmalen* heeft de rijke historie vastgelegd in 'n drietal jubileumboeken. Op weg naar het eeuwfeest vormt deze uitgave een brug naar de volgende editie, *Sportief Spiegelbeeld* 2010. Uit bovengenoemde activiteiten is gebleken dat ook sporthistorie voorziet in de behoefte van de Rosmalense samenleving.

In deze *Rosmalla Extra* geen loodzware zak met overvloedige verhalen, maar *OJC-historie met zevenmijlslaarzen* en vanuit het *Historisch gedenkpaneel*, een beschrijving van gerenommeerde OJC-ers, die samen met het bestuur en het huidige leger van vrijwilligers het kader vormen. Ook worden de trainers beschreven die OJC Rosmalen technisch en tactisch naar de hoofdklasse hebben gebracht.

Als voorzitter van de Werkcommissie *90 jaar scoren bij OJC Rosmalen* dank ik bijzonder de redactie van *Rosmalla Extra* van de Heemkundekring, die alle energie gestopt hebben in deze uitgave die de verbondenheid nadrukkelijk bevestigt. Het is een belangrijke stap in de samenwerking. Het kan de belangstelling voor de Rosmalense sport- en cultuurhistorie nog verder versterken en een inspiratiebron zijn voor de mensen die betrokken zijn bij *OJC Rosmalen* en de Heemkundekring Rosmalen. Het verleden van OJC Rosmalen vormt onlosmakelijk een deel van de hedendaagse samenleving. Uit het verleden ontstaat het heden en samen moeten we verder. Veel lees- en kijkplezier met *90 jaar OJC-historie*.

Namens het bestuur van v.v. OJC Rosmalen
Henk Savelkouls

Met zevenmijlslaarzen door 90 jaar voetbal

In deze Rosmalla Extra, die geheel gewijd is aan het wel en wee van Koning Voetbal in Rosmalen, maakt U in vogelvlucht kennis met het ontstaan van zowel ODI als Juliana en de uiteindelijke fusie van deze sportverenigingen onder de naam OJC. Vanzelfsprekend verhaalt deze Rosmalla slechts in grote lijnen iets over de geschiedenis van beide verenigingen met hun goede en minder goede prestaties en de verdere ups and downs gedurende deze 90 jaar. Zeer waarschijnlijk verschijnt er in 2010 bij het dan 100-jarig bestaan een boekwerk, waarin uitgebreider en meer gedetailleerd op allerlei zaken zal worden ingegaan.

Juniorenwerk: jong geleerd oud gedaan

Vanzelfsprekend heeft de jeugd ook altijd gevoetbald. In de eerste tijd werd er alleen in wild verband gespeeld en pas in de dertiger jaren begon men ermee ook de jeugd in competitieverband te laten voetballen. Doordat er

ODI

Dat OJC niet altijd onder deze naam heeft bestaan, is iedereen bekend. Dat het ontstaan is uit een fusie tussen de verenigingen ODI, dat in Rosmalen-dorp lauweren oogstte, en Juliana, dat hetzelfde deed in Hintham, zal ook wel iedereen weten. Afgaande op de behaalde resultaten van de laatste jaren en het geweldige medeleven van de hele Rosmalense burgerij en van velen ver daarbuiten mogen we gerust van een gelukkige fusie spreken. Hoe het een en ander in al die jaren is verlopen zullen we proberen, zij het globaal, aan U over te brengen.

nauwelijks of niet werd getraind en doordat het broodnodige trainingsmateriaal en kundige trainers ontbraken, is het begrijpelijk dat het niveau niet te vergelijken valt met de prestaties van de jeugd van

De oprichters Marinus Hermens en Jo Lambermont feliciteren Bert van der Plas met het vijftigjarig bestaan van OJC.

Het was in 1910 dat in het dorp Rosmalen Jo Lambermont met enkele vrienden en kennissen van mening was dat er wat meer leven in de brouwerij diende te komen. Daarom namen ze gezamenlijk het initiatief tot het oprichten van een voetbalvereniging. Na rijp be raad viel de keus voor de naam van deze club op ODI (Ontspanning door Inspanning). En zo vond op 1 au-

vandaag. Zeker is dat de jeugd op een steeds hoger plan is gaan spelen en de vergelijking met andere verenigingen glansrijk kan doorstaan. In 1960 telde OJC 170 leden tussen 10 en 18 jaar, die zich dankzij de onbaatzuchtige inzet van de

gustus 1910 in de tot clubhuis gebombardeerde werkplaats bij de familie Hermens de oprichtingsvergadering plaats.

De werkers van het eerste uur waren o.a. Jo Lambertmont en zijn broer Harry, Thé Kanders, de gebroeders Harry en Willem Langens, Frans Vos, Marinus Hermens en Piet van der Plas. Marinus Hermens kreeg de opdracht om ballen te kopen (merk buitenbal *Olympic*, merk binnenbal *John Bult*). Of de vorm van deze laatste bal iets van doen heeft met de naam van deze binnenbal, is mij niet bekend. Nu kon de eerste (thuis)-

E1 1979-1980. De leeftijd van de jongens is 9-10 jaar. Staand van links naar rechts Otto van Haren, Theo Burgs, Peter Gravensteyn, Peter van der Plas, Jeroen Gösgens, Arian Dielissen, Christiaan van Grunsven, Bart Vriens. Knielend van links naar rechts Maurice Hak, Carl van der Plas, (kleine Burgs), Mark van Delft, Evan Pelzer, Geoffrey van Rosmalen.

wedstrijd gespeeld worden, en wel op de Smidse, die gelegen was achter de boerderij van Bert Coppens, thans Coelenborgh geheten. Daartoe werd Willem III uit Orthen uitgenodigd om naar Rosmalen te komen. Zij kwamen, zagen en overwonnen met 13-0. Er werd ijverig getraind en veertien dagen later ging men gezamenlijk, wandelend (een eigentijdse warming-up), over Herven naar Orthen voor de returnmatch, die slechts met 5-1 werd verloren, maar de ODI-spil moet volgens de overlevering de eerste bokswedstrijd tegen zijn Orthense collega's glansrijk hebben gewonnen.

talrijke jeugdleiders wakkelijks op het voetbalveld konden uitleven. Jeugdtraining op niveau was en is nog steeds onmisbaar om na verloop van tijd de OJC-gelederen met jong bloed te kunnen aanvullen. Onder het motto "Wie de jeugd heeft, heeft de toekomst" gaat OJC met een gezonde en goed geleide jeugdafdeling een zonnige toekomst tegemoet. Intussen is de jeugdafdeling uitgegroeid tot een organisatie van 650 leden. In de Heraut, het clubblad van OJC, hoeft je natuurlijk niet uit te leggen wat voetballen is. Het is een open deur intrappen door te zeggen dat een elftal al samenspelend zal trachten zijn tegenstander op een sportieve manier te verslaan. Daar is niks verkeerd aan. In iedere wedstrijd zal men trachten zijn tegenstander de baas te blijven. Is die instelling niet aanwezig, dan beantwoordt die niet meer aan zijn doel. Alle geoorloofde middelen mogen hierbij te baat worden genomen.

Een groot gedeelte van de Rosmalense bevolking was niet erg gelukkig met al die ontspanning, en in het bijzonder bij de plaatselijke geestelijkheid riep dit alles weerstanden op. Reeds toentertijd meende men namelijk een toenemende onkerkelijkheid te bespeuren, al bestond deze toen nog slechts in een afnemend bezoek aan het zondagmiddaglof. Deze weerstanden waren aanvankelijk dermate groot, dat de met zoveel ambitie opgerichte voetbalclub weer bijna ter ziele ging. Vooral door de tegenwerking van pastoor Hordijk, die vond dat door het voetballen het lof van 3 uur in het gedrang kwam, kregen jongeren geen verlof van hun ouders om de gelederen te komen versterken. Maar tegen de verdrukking in bleef de voetbalclub groeien, hetgeen blijkt uit de omstandigheid dat ODI zich in 1916 aansloot bij de RK Voetbalbond. De inzichten bij de geestelijkheid ten aanzien van de beoefening van de voetbalsport wijzigden zich geleidelijk aan en zo kon het gebeuren dat zelfs een kapelaan, te weten kapelaan de Grood, die later in Nijmegen verongelukte, de grote animator werd van ODI. Notaris van de Mortel werd bereid gevonden het beschermheerschap op zich te nemen, op voorwaarde dat gespeeld zou worden in de kleuren van de familie van de Mortel-de la Court. Zo kwamen de rood-zwarte clubkleuren tot stand. Het speelterrein had zich ondertussen verplaatst naar de Hoef bij Evert Coppens. Na een kortstondig verblijf werd het weer overgeheveld naar Verbiezen, waar ook de verkleedpartijen voor- en na de wedstrijden plaatsvonden. De tegenstanders uit die tijd waren o.a. *Jong Brabant* en *Geel-zwart* uit Den Bosch, *OSS* uit Oss en *Wilhelmina* uit Veghel, die de lettercombinatie ODI meende te moeten vertalen met "Onder Den Indruk". ODI trok veel spelers aan uit Den Bosch, Berlicum en Oss. Ook toen waren er gewonden van het front. Zo brak Willem Langens in Oss zijn sleutelbeen en Bert van der Plas zijn neusbeen. Helaas zou de toeloop van de grote aantallen buitendorpers het begin van het einde van deze tweede periode zijn. De grote voorvechter, kapelaan de Grood, wilde liever een echte Rosmalense club, zodat de jongens van buiten moesten vertrekken. Uit saamhorigheid met hun vrienden wilden de Ros-

men, maar "het doel heiligt de middelen" is uit den boze. Dat men blij is met een overwinning en zich dienovereenkomstig gedraagt, is vanzelfsprekend en behoeft geen nader be- toog. Hoe moeilijk het echter voor sommigen is om een nederlaag te incasseren, is wekelijks op en om de sportvel- den te bezichtigen en te beluisteren.

In dit artikel heb ik nu alleen de jeugdige spe- lers op het oog, wat he- laas niet inhoudt dat oudere spelers zich al- lemaal correct gedra- gen. De oorzaak van onheus gedrag is met name toe te schrijven aan de houding van ou- ders, een coach (trai- ner) en bepaald pu- blijk dat kennelijk al- leen maar waarde hecht aan winnen. De

malenaren hier niet van horen en eensgezind namen ze het besluit de voetbalschoenen aan de wilgen te han- gen.

Boze tongen beweerden, dat het voor Verbiezen goed was dat de club ophield te bestaan, anders had deze harde werker na verloop van tijd zijn zaak ook kunnen sluiten.

Juist in deze tijd werd in Hintham de voetbalvereniging HVV opgericht. De voetbal bleef dus rollen in Rosma- len. Maar in Rosmalen-dorp waren het de jongeren die niet stil bleven zitten. En zo besloten op 5 december 1927 Jos Verstegen en Jan van der Plas om ODI nieuw leven in te blazen. De belangrijkste beslissing, die op de eerste vergadering werd genomen, was dat een jaar lang een contributie van één gulden per week betaald zou worden. Een voor die tijd vrij behoorlijk bedrag. Ze hebben zich allen aan die afspraak gehouden.

Er werd nu een terrein gehuurd achter Klaas van Lijs- sel, waar met man en macht de sloten werden gedicht. Helaas: na al dit werk kwam het bericht dat dit terrein niet geschikt was voor competitiewedstrijden. Bij Ties Creij op de hoogwei vond men toen een onderkomen. En de eerste vriendschappelijke wedstrijd werd tegen Hintham gespeeld en met 13-1 verloren. De eer werd gered en bij Trügg werd het verdriet verdrongen. Om- dat er veel verdriet was, werd er veel gedronken, met als gevolg dat niet aan de vraag naar bier niet kon wor- den voldaan. Toch zal men zeker niet uitgedroogd in Rosmalen zijn aangekomen.

Bij thuiswedstrijden op de hoogwei moesten voor de wedstrijd de goalpalen e.d. nog geplaatst worden. Deze attributen waren bij pastoor Hordijk opgeslagen. Deze had echter de vlaggen weggegeven, de netten gebruikt voor over de kersebomen en de goalpalen voor de bouw van een kippenhok. Zodoende moest men alles opnieuw kopen, ook de shirts. Hierna kon men in de competitie van start gaan in de 2e klasse RKVB Bisdom Den Bosch. Een hoogtepunt van deze eerste wedstrij- den in de 2e klasse was de strijd tegen Schijndel, die f 85,- aan entreegelden opleverde, en voor Schijndel bij een gelijkspel reeds het kampioenschap betekende. ODI deed haar sportieve plicht en door een doelpunt van

ongezonde belangstelling van sommige ouders, die -- vooral bij pupillen -- als verdwaasd de sportieve prestaties van zoonlief op de voet volgen door langs de lijn heen en weer te galopperen en daarbij tevens dikwijls onsportief reageren op hetgeen er op het voetbalveld gebeurt, vormen een belemmering voor het kind om tot een juiste sportmentaliteit te groeien.

Mag je dan niet meeleven met het wel en wee van je voetballende kinderen? Mag je dan geen blijken van vreugde geven bij een doelpunt of een overwinning van jouw zoon? Niemand ontzegt je dat recht en het is alleen maar normaal. Het bloed kruipt nu eenmaal waar het niet gaan kan. Maar veel belangrijker is het als een kind van ons kan leren dat de wereld niet ineens stort bij een nederlaag. Wij zullen de helpende hand moeten reiken om een nederlaag sportief te verwerken. Onze reactie zal bepalend zijn voor de verdere ontwikkeling

Driek Meurs werd met 1-0 gewonnen.

Dat er ook goede contacten waren met de buitenwereld, blijkt wel uit het feit dat ieder jaar een wedstrijd werd gespeeld tegen onderwijzend personeel uit Den Bosch. Deze kwamen per huifkar met kanariekooi en haring en werden in Hintham afgehaald. De functie van die kanariekooi, waarin waarschijnlijk toch ook kanaries hebben gezeten, is mij niet duidelijk. Mogelijk brachten die vogeltjes met enkele wijsjes de spelers in hoger sferen, waardoor ze hoopten ook op het voetbalveld tot hogere prestaties te komen. Of hoopten ze de tegenstanders met deze wijsjes van de wijs te brengen? Door een wijziging in de reglementen, die de nummers 2 en 3 ook recht op promotie gaf, werden we zonder kampioen te worden in een hogere klasse geplaatst. Zo kwamen we in de 2e klasse IVCB. Bij de fusie van IVCB en KNVB in 1940 werden we ingedeeld in de 3e klasse KNVB. De eerste jaren in de KNVB verliepen voorspoedig. Een hoogtepunt was wel de strijd om de KNVB-beker in 1943. Door overwinningen op de 2e-klassers TOP uit Oss (3-1) en Schijndel (3-1) kwamen we tenslotte uit tegen de 1e-klasser Longa uit Tilburg. Voor het eerst zou een international het ODI-veld betreden, nl. Henk Pelikaan, want naar Tilburg gaan deden wij niet, hoewel Longa er erg op aandrong. Enfin, wij weten dat

Staan van links naar rechts: Jan van der Plas, Gretje Pennings, Huub Pennings, Marinus Heymans, Piet van Crey, Tiny Neymans, Harrie Timmermans, Bert van der Plas en Klaasje Venrooy. Zittend van links naar rechts: Cor van de Nieuwendijk, Bert Meurs, Jan Verhallen, Harrie van Uden, Nico Pennings en Gret Timmers.

van uw kind. Hoe sommige kinderen reageren op een nederlaag, wordt ons duidelijk gemaakt in een bekend reclamespotje. Zoonlief heeft gevoetbald en verloren. Dat is dan ook duidelijk op zijn gezicht af te lezen. Hij heeft een gezicht als een oorworm. Zijn

pruillippen hangen bijna tot aan z'n knieën. Als een menselijk wrak strompelt hij, zijn laatste krachten aanwendend, het huis in, om vervolgens als een plumpudding neer te zijgen op een schielijk toegeschoven stoel. Als of hij zojuist door een alles verwoestende cyclon aan een wisse dood is ontsnapt, kijkt hij met zijn fletse ogen, waarin de ontzetting van het gebeurde nog duidelijk af te lezen is, wezenloos voor zich uit. Fysiek een wrak en

Longa kon voetballen. Of er geen rood-zwarten bestonden, zo sneden van Roessel en de zijnen door onze linies en de zo jong gestorven Jan Verhallen leek een keepertje uit de laagste junioren. Met 10-0 plaatste Longa zich voor de volgende ronde en voor ons was het bekeravontuur afgelopen. Maar men had van ODI gehoord tot ver buiten de gemeentegrenzen.

In de oorlogsjaren werden de tijden moeilijker voor de voetballers, van wie er velen moesten onderduiken. Na de bevrijding moesten er bovendien velen in militaire dienst. De prestaties werden slechter, en omdat ook Juliana in Hintham alle moeite moest doen om haar competitieverplichtingen na te komen, was alles aanwezig om aan een fusie te denken. Hoe deze fusie tot stand is gekomen, leest U verderop.

Juliana

Kort na de Eerste Wereldoorlog werd in Hintham voetbalvereniging *Juliana* opgericht. De eerste aanzet hiertoe werd gegeven door de heren M. Broeren, L. van Drunen en M. v.d. Steen. Juliana kwam direct uit in de RK Voetbalbond. Rector J. Goossens (St.-Joseph-huis) en de heer P. Schute werden respectievelijk adviseur en beschermheer. De financiële positie was niet slecht en men speelde een aardig partijtje voetbal. Juliana had in die tijd al een 'Kruifie' in de persoon van Flip Kruif. Kees Doumen was een van de prominente spelers van Juliana. Niet alleen om zijn voetbalkwaliteiten, maar tevens als sportman was hij een voorbeeld voor allen. Vermeldenswaard is nog dat hij in 1930 als Pater Jezuïet naar Java vertrok. Later bekleedde hij een hoge functie als secretaris bij de Apostolisch Vicaris van Djakarta. In de oorlog heeft hij veel geleden in de Jappenkampen.

In het seizoen 1921-1922 kwam Juliana al met 2 teams uit. De eerste uitslagen waren bepaald niet hoopgevend, maar na een goede tweede helft wisten ze toch nog op de derde plaats beslag te leggen. De jonge club had vooral te zorgen over een goed bespeelbaar terrein. Het eerste terrein lag in de omgeving van de Wilhelminastraat, vervolgens verhuisde men naar de Bos-

geestelijk volkomen uit het lood geslagen slaagt hij erin met inzet van zijn laatste krachten zijn ogen op te slaan. Heel wazig ziet hij een schimmig wezen op zich afkomen, dat, naderbij gekomen, steeds duidelijker trekken vertoont en waarin hij tenslotte zijn bloed-eigen moeder ontwaart. Begripvol ontfermt zij zich over haar ontgoo-

seweg en later weer naar een terrein ten oosten van de kerk. Uiteindelijk werd een veld gevonden aan de Boterweg, dat met medewerking van de gemeente geëgaliseerd en bespeelbaar gemaakt werd.

In het seizoen 1922-1923 werd Juliana ingedeeld bij grote clubs als *Quick-Jong* Brabant-Oss-Uden en VFC. Uit deze periode zijn weinig of geen gegevens bekend. In het volgende seizoen, 1923-1924, eindigde Juliana onderaan. Van de dertien wedstrijden werden er slechts drie gewonnen. Tot 1928 is er weinig van het Juliana-front te melden.

Na een behoorlijke downperiode besloten enkele oude getrouwen met nog wat jonge krachten Juliana nieuw leven in te blazen. Marinus en Harrie van Alebeek vormden met o.a. de gebroeders Harrie en Jan van

goochelde voetbalwonder-in-spe. Dankzij de reclame op tv weet zijn moeder wat haar in deze moeilijke tijden te doen staat. De snuisterij die zij haar zoon

Kampioensfeest Juliana begin jaren veertig. Staand van links naar rechts: Tinus Kappen, Frans van Alebeek, Pastoor Hoekx, Harrie van Stiphout, Christ van Osch, Henk Trügg, Tinie Swanenberg, Jan van Rixtel, Bernard Gevers, George Swanenberg, A. van Hoek, Marinus Biermans, Wim Gommers, Piet Huysmans, Leonard van Druenen. Knielend van links naar rechts: Nico van Gemert, Jo van Gerven en Piet Blom. Zittend van links naar rechts: Ben van Rossum, Kobus Coppens en Henk Teulings.

aanbiedt, vindt zijn weg naar de zielepoot, die langzaam enigszins begint te ontdooien. Na een week is hij weer dermate opgeknaapt dat hij in het weekend weer geschikt zal zijn om een volgend drama op te voeren.

Overdreven? Jazeker. En ook als zodanig bedoeld. Juist door het extreem te stellen kan men het hopelijk bij velen laten dagen, zodat zij het hele sportgebeuren zullen weten te relativeren en het de juiste opvoedende waarde kunnen toekennen waar een goede sportbeoefening recht op heeft. Bij de juiste instelling van coach, trainer, ouders en kind kan de net vermelde komedie achterwege blijven. En als dat kind U dan vertelt dat het, hoewel niet gewonnen, toch een fijne wedstrijd heeft gespeeld, dan denk ik dat we dan ons steentje aan een zinvolle vrijetijdsbesteding hebben bijgedragen. Als de jongeren in die geest hun favoriete sport beoefenen, leggen wij met hen samen de

Stiphout, Piet Huysmans en Jan en Toon Swanenberg, een ploegje, waarmee in competitieverband gevoetbald kon worden. Op de fiets ging het naar St. Oedenrode, Drunen, Haarsteeg, Schijndel en Uden om de clubkleuren, rood-wit-blauw, te verdedigen.

Voor de thuiswedstrijden beschikte men over een terrein achter Trügg, café 't Zonneke, dat door de leden zelf werd verzorgd. In de seizoenen 1930-1931 en 1931-1932 ging het goed met de club en in de twee opeenvolgende seizoenen werd op de derde plaats beslag gelegd. In 1933 wist Juliana, na een nek-aan-nek-race met Nieuwkuyk, een eervolle tweede plaats te veroveren en zodoende promoveerde het naar de eerste klasse District 's-Hertogenbosch. Zoals verwacht viel er in de twee hierop volgende jaren weinig succes te behalen en eindigde men in de onderste regionen.

In het seizoen 1935-1936 werd Juliana kampioen vóór De Sporters en Haarsteeg. Van de zestien wedstrijden werden er twaalf gewonnen, één gelijk gespeeld en drie verloren. Maar na deze topper belandde Juliana in de volgende jaren toch weer in de buurt van de rode lantaarn en tenslotte verdween het zelfs van het toneel. Alleen door de jeugd werd er nog gevoetbald, totdat enkele leden van de Hinthamse harmonie de koppen bij elkaar staken en opnieuw een start maakten voor het seniorenvoetbal in Hintham.

Men startte nu in de 3e klas Brabantse Bond en de clubkleuren van Juliana werden blauw-zwart. De eerste wedstrijd tegen Zwaluw in Vught werd met 8-1 verloren. Twee weken later werd met 7-3 revanche genomen. Verder werd er geen wedstrijd meer verloren en werd men met vlag en wimpel kampioen en... na de promotie naar de 2e klas werd Juliana ook daar ongeslagen kampioen, met een doelgemiddelde van maar liefst 218-9 en zo promoveerde de club naar de eerste klas.

De meidagen en de oorlog hadden gelukkig in Hintham niet veel schade aangericht. In de competitie eindigden Juliana en TOP 2 bovenaan, maar omdat TOP 2 niet in de vierde klas uit mocht komen, moest er wel een extra wedstrijd worden gespeeld om te beslissen wie zich kampioen mocht noemen. TOP won de wed-

grondslag die van cruciaal belang is voor de verdere evenwichtige ontplooiing voor de rest van hun leven, waar sport, zeker in onze tijd, van niet te onderschatten waarde kan zijn.

1980: Jan van Rosmalen uitzonderlijk

Het is (ook) bij OJC niet gebruikelijk een 12½-jarig jubileum te vieren, maar als het om de terreinknecht van het Sportpark De Hoef gaat, is er volgens de Rosmalense voetbalvereniging alle reden

Terreinverzorger Jan van Rosmalen na 35 jaar trouwe dienst koninklijk onderscheiden.

om een uitzondering te maken. Want Jan is uitzonderlijk. In elke club lopen vele mensen

strijd met 2-1, zodat dat kampioen was, maar Juliana promoveerde naar de vierde klas en werd opnieuw kampioen. De promotie naar de 2e klas ging door een 2-1 nederlaag tegen Vlijmense Boys niet door. Later, door vertrek van spelers naar Indië en naar andere clubs, ging het bergaf en besefte men dat de weg naar een fusie met ODI de verstandigste was.

OJC derdeklasser en vierdeklasser: 1947-1960

Reeds in 1947 bestonden bij het gemeentebestuur plannen om te komen tot de aanleg van centraal gelegen sportvelden in de gemeente Rosmalen. Met het oog hierop werden de besturen van de toen in Rosmalen gevestigde voetbalverenigingen door de Burgemeester Jhr. von Heyden uitgenodigd voor een bespreking betreffende de mogelijkheden van een fusie. Hieruit is de fusie tussen ODI en Juliana voortgevloeid, die samen verder gingen onder de naam OJC (= ODI Juliana Combinatie). OJC werd ingedeeld in de derde klasse van de KNVB, waarin ODI reeds vele jaren speelde. Deze bundeling van krachten wekte in onze gemeente grote verwachtingen. Een tweedeklasser moest hieruit toch zeker kunnen voortkomen. In de praktijk liep het aanvankelijk echter een beetje anders.

In het begin wilde het niet zo vlotten, maar in het seizoen 1948-1949 was er de kans om een beslissingswedstrijd te spelen, als de twee over te spelen wedstrijden tegen Tongerle tenminste gewonnen werden. Helaas werd de eerste wedstrijd gelijkgespeeld en was Tivoli kampioen. In het seizoen 1949-1950 eindigde OJC gelijk met SCB. In de beslissingswedstrijden ging SCB echter met de eer strijken op grond van een beter doelgemiddelde. Het was OJC helaas niet gelukt om bij het 40-jarig jubileum tweedeklasser te worden. In de hierop volgende seizoenen ging het snel bergafwaarts met de prestaties en na nog enige keren de dans ontsprongen te zijn, degradeerde men in het seizoen 1953-1954 naar de vierde klasse.

Men ging niet bij de pakken neerzitten, maar men trok energiek ten strijde om het verloren terrein zo gauw

rond die heel veel vrije tijd geven aan hun club, maar van Jan van Roosmalen mag gezegd worden dat hij praktisch al zijn vrije tijd in OJC investeert. Het was oud-voorzitter Jos van der Aa die hem indertijd wist te strikken als terrein-knecht. Zowel OJC als Jan heeft daar nooit spijt van gehad. Van Jan mag gezegd worden dat hij alles regelt op De Hoef. Zelden zijn er problemen. Opvallend is dat iedereen naar hem luistert, van pupil tot bestuurslid. Ingewijden weten dat het geen lolletje is ter-

Staan Gretje Pennings, Leo Kappen, Toon van der Heyden, Boerke Stiphout, Théke Clement, Harrie Heymans, Cor v.d. Nieuwendijk. Knielend Henk van Rosmalen, Frans Gevers, Toontje Hendriks, Bert Heymans, Harrie Eldek.

mogelijk terug te winnen. Ondanks een geweldige start, die het beste deed hopen, zat ook hier het venijn in de staart en moest men zich tevreden stellen met een tweede plaats. In het volgende seizoen, dat slecht begon, (we kwamen zelfs in het bezit van de rode lantaarn), hervonden we ons zelfvertrouwen en wisten we dit seizoen toch nog als derde te eindigen. We waren op de goede weg en het seizoen 1956-1957 bracht ons tezamen met RKSVA (Avanti) bovenaan. De eerste beslissingswedstrijd eindigde in een 2-2 gelijk spel, maar vier dagen later trok Avanti in Den Bosch met een 1-0 overwinning aan het langste eind, zodat het kampioen werd.

Op het eind van dit seizoen moest geestelijk adviseur kapelaan Velseboer ons verlaten en werd zijn plaats ingenomen door pastoor Janssens. Maar in het seizoen 1957-1958 reikte OJC wederom niet verder dan een tweede plaats achter Rhode, dat, zij het onreglementair, het kampioenschap wist binnen te halen. Om nu

reinknecht te zijn op een groot sportpark. Hij is niet alleen gezien in zijn eigen vereniging, maar hij wordt ook op handen gedragen door scheidsrechters en andere verenigingen. In deze periode heeft hij trouwens veel meer gedaan dan de verzorging van de velden, de kleedkamers enz. Geheel onbewust draagt hij bij aan de opvoeding van de jeugd. Als er troep blijft rondslingeren in de kleedkamers of wasruimten, dan weet Jan altijd te achterhalen wie het gedaan heeft. En het gebeurt dan geen tweede keer meer... Maar al kan Jan streng zijn, hij is erg geliefd bij de jeugd.

Cantines en drank

In de Heraut stond indertijd een artikel over het drankgebruik in cantines, met als titel 'Cantines en drank': "Over wat er geschonken mag worden in cantines meen ik het volgende te mogen stellen: er bestaat hieromtrent geen landelijke regeling, het staat (zeker

uit de vierde klasse te komen werd voor het eerst een gediplomeerde trainer aangetrokken en onder de zeer bekwame leiding van de heer Coomans kwam het in seizoen 1958-1959 weer tot een beslissingswedstrijd, weer tegen onze eeuwige rivaal Avanti. Zelfs in Schijndel was men ervan overtuigd dat OJC ditmaal met de winst zou gaan strijken. De harmonie was besproken, de koffietafel stond klaar. Het wachten was alleen maar op de uitslag. Hele colonnes vertrokken vanuit Rosmalen richting Boxtel om getuige te kunnen zijn van de historische veldslag tussen deze twee kempnen. In een wedstrijd waarin onze jongens zich tot het uiterste gaven, maar waarin de zenuwen de boventoon voerden, werd in een uitermate boeiende en spannende wedstrijd met 1-0 verloren. Nooit is er een droeviger voetbalkaravaan over de Boxtelse weg huiswaarts gekeerd en ieder hoopte dat hij droomde. Het Boxtelse drama was echter harde realiteit: wij hadden wederom de boot gemist. *Kampioen in het nieuwe seizoen* was de strijdkreet en zou het eigenlijk wel mooier kunnen: gouden feest én kampioen én misschien weer derdeklasser?

Na de deceptie op het ODC-terrein te Boxtel ging OJC enthousiast van start en het bleef de eerste twaalf wedstrijden ongeslagen. Een topwedstrijd tegen rivaal RKJVV met maar liefst tweeduizend toeschouwers wist OJC winnend af te sluiten. Maar in de dertiende wedstrijd, de laatste van 1959, werd OJC op eigen terrein en zeer gevoelige nederlaag toegebracht. RKJVV nam met 4-1 revanche op de eerder geleden nederlaag. Het was de eerste nederlaag die in het gouden jaar geleden werd. Maar op zondag 21 februari 1960 werd OJC kampioen in de vierde klasse door een 3-1 zege op *Nooit Gedacht*.

Nooit meer zal Rosmalen iets dergelijks meemaken. De huldiging op *De Nieuwendijk*, de feestelijke verzorging bij de familie van Heel, de triomftocht naar Hintham, het nieuws op de radio en daarna weer de feestelijke tocht naar Rosmalen-dorp. Gezeten op een vierwielige, door een tractor voortbewogen boerenwagen ging men door het dorp, waar de helden door een duizendkoppi-

wat het zuiden betreft) los van elke partijpolitiek en per gemeente zijn er grote verschillen. Voor mij blijft nu de vraag waarom in onze gemeente B en W de borrel de toegang tot onze cantine hebben ontzegd. Een lege borrel kan ik me nog voorstellen, daar ledigheid des duivels oorkussen is. Een kastelein is dan ook moreel verplicht lege glazen meteen te vullen.

Maar waarom laten B en W wel BIER en WIJN toe en weert men de BORREL en de WHISKY? In hoeverre bepalen B en W wat dorstige zie-

ge menigte supporters uitbundig werden toegejuicht. De triomftocht was vergelijkbaar met de intocht van de Romeinse heerscharen in Rome na het behalen van een glorieus overwinning. Intussen speelde de harmonie de vrolijkste wijsjes en bij het clubhuis zong de zangvereniging het hoogste lied. Drie dagen lang stond Rosmalen op zijn kop en werd er overdadig aan Bacchus geofferd. Toen eenieder na dit onvergetelijke festijn weer met beide benen op de grond stond, maakte men zich op voor de promotiewedstrijden, met als medegegagiden Budel-Schoot, wvz en Margriet.

Dankzij een beter doelgemiddelde dan Budel-Schoot waren we weer derdeklasser en konden we weer gaan werken aan de leus waarmee de fusie werd ingeluid: "Een tweedeklas voetbalclub in Rosmalen." 1960 zou in de boeken van OJC vermeld staan als *een gouden jaar*: goud vanwege het 50-jarig bestaan en goud vanwege de behaalde resultaten op het voetbalveld.

OJC derdeklasser: 1960-1967

Het eerste seizoen in de derde klasse (1960-1961) verliep onder trainer Frans van Loon zeer succesvol en het leek er veel op dat we meteen op zouden rukken naar de tweede klasse. In alle thuiswedstrijden bleef OJC ongeslagen. In het totaal van 22 wedstrijden werden er slechts vier verloren, naast acht gelijk en tien gewonnen. Helaas kwamen we op het eind twee punten te kort en ging Reusel Sport met de eer strijken. Uit deze periode zullen velen zich nog het keeperswerk van Joke Luytes, normaal rechtshalf, herinneren in de wedstrijd tegen RKC, waarbij hij keeper Toontje Hendriks wegens een blessure moest vervangen. Vermeldenswaard is dat Jan van Dinther topscorer werd en

len moeten drinken? Is men van overheidswege bevreesd voor teveel verdrinkingsgevallen, omdat er wel eens wordt gezegd dat er meer mensen verdrinken in een klein glaasje dan in de Grote Oceaan? Een goede raad -- en je weet, raadgeven is als kussen: het kost niks en is nog prettig ook -- wie zijn glas vol doet, kan er nooit te diep in kijken. Is het soms een kwestie van smaak? (Mijn smaak is allereenvoudigst: ik ben altijd tevreden met het allerbeste.) Smaken verschillen. Dé smaak bestaat niet. En als ik zeg: hij heeft smaak, bedoel ik feitelijk: hij heeft mijn smaak (en ik heb dan natuurlijk de goede smaak). Bijna iedereen heeft smaak, ook al is het een slechte. Een goede smaak is natuurlijk beter dan een slechte, maar een slechte smaak is altijd nog beter dan helemaal geen. Is men tegen alcoholgebruik (tegen misbruik ben ik ook), dan zou men het bier eerder moeten weren dan de

daarmee Wim den Otter, die vanaf 1954 topscorer was geweest, overtrof.

We zullen even kijken hoe het in grote lijnen met de andere seniorenteams is gelopen in deze periode. Deze jongens spelen altijd in de schaduw van het eerste en in de berichtgeving bepalen de prestaties van het eerste, zijnde het boegbeeld, de uitstraling naar buiten met ruime (positieve of negatieve) aandacht in de media. Men hoort meestal te weinig van de andere seniorenelftallen. Een verschijnsel dat zich overigens bij alle sportverenigingen voordoet. In deze periode wil ik daarom ook, zij het heel summier -- en dat ook omdat er in de gedenboeken weinig van is opgetekend -- de belangrijkste resultaten van de overige seniorenteams vermelden. In dit seizoen werd het vijfde elftal tweede en ook OJC 2, met in zijn midden meerdere spelers die qua capaciteiten weinig onderdeden voor spelers in het eerste, eindigde op de tweede plaats, door in de slotfase van *Veerse Boys* te verliezen.

Het seizoen 1961-1962 staat te boek als zeer wispelturig. Zonder meer jammer en een groot verlies was de overgang van onze topscorer naar het betaald voetbal bij *Wilhelmina*. Ook werden enkele veelbelovende jeugdspelers van het A-team aan de selectie toegevoegd. Door het veelvuldig experimenteren gelukte het niet om in dit seizoen een hoofdrol te spelen en OJC eindigde dan ook op de tiende plaats. OJC 3 daarentegen draaide voortreffelijk, maar moest genoegen nemen met een eervolle tweede plaats.

In het seizoen 1962-1963 werd een tweetal terreinen van het nieuwe Sportpark *De Hoef* in gebruik genomen. Nieuwe gezichten waren Geestelijk Adviseur kapelaan van der Loo en trainer A. Gabriël. Ook verscheen in deze periode het eerste nummer van het clubcontactblad, met als initiatiefnemer H. Savelkouls. OJC maakte een zeer slechte start en wist pas in de vijfde wedstrijd de eerste overwinning te behalen. Maar met de overwinning op koploper *Blauw-Geel* slaagde men erin veertien opeenvolgende wedstrijden ongeslagen te blijven. Mede door de slechte start bleek een tweede plaats het hoogst haalbare. Een hoogtepunt was het zilveren jubileum van Bert van der Plas als voorzitter van

borrel. Uit betrouwbare bron weet ik dat het percentage pure alcohol in een borrel 12,25 bedraagt en dat van een glas bier 12,50. Is men voor bier, omdat je in het katholieke zuiden de monniken, die van oudsher bier hebben gebrouwen, niet voor het hoofd wil stoten? (Monniken waren kloosterlingen van het mannelijk geslacht. Te-

OJC, die in deze kwarteeuw veel goeds voor de Rosmalense jeugd tot stand heeft gebracht. Hij werd hiervoor onderscheiden met de zilveren KNVB-bondsspeld en eremetaal met oorkonde van de NKS. Helaas degradeerde ons tweede team na een beslissingswedstrijd tegen *Uno Animo*, die met 2-1 werd verloren.

In het seizoen 1963-1964 eindigde OJC op een mooie derde plaats achter Vlijmense Boys en Baardwijk en zo nam men waardig afscheid van het voetbalterrein aan de Nieuwendijk. OJC 4 werd met vlag en wimpel kampioen door van de achttien wedstrijden er slechts één te verliezen, met een totaalscore van 34 punten en een doelsaldo van maar liefst 124-15.

Het seizoen 1964-1965 speelde zich af op het nieuwe Sportpark *De Hoef*, met vrij matige resultaten en een

teleurstellende zesde plaats als gevolg. Zowel het tweede als het vierde werd kampioen, het zesde behaalde de tweede plaats en het vijfde de vierde plaats. In dit seizoen verloren we onze penningmeester, Jos Verstegen, die met anderen ODI in 1927 nieuw leven had ingeblazen. Ook in het seizoen 1965-1966, dat gekenmerkt wordt als nogal wisselvallig, kwam men niet verder dan een tweede

genwoordig zou men ze misschien Bewust Ongehuwde Broeders noemen).

B en W zijn dus duidelijk niet tegen het alcoholgebruik in de cantine. Niet dat ze het aanbevelen, daar reclame voor sterke

plaats, hoewel er een goede kans op het kampioenschap was, vroeg men zich af of OJC *eeuwige tweede* zou blijven. Ook het derde elftal faalde op het einde, terwijl het zesde een verdiende tweede plaats behaalde. Tijdens de algemene jaarvergadering van het seizoen 1966-1967 werd Bart van der Plas benoemd tot erevoorzitter. Hij werd opgevolgd door J. van der Aa. Op zondagmorgen 15 september bereikte ons het bericht dat Bart van der Plas geheel onverwacht was overleden. In de loop van de daarop volgende week werd hij door

Op de vrachtwagen.

drank natuurlijk bezopen is als je het nuchter bekijkt. Maar waarom dan de borrel geweerd? Door die borrel te verbieden wordt het een bepaalde groep onmogelijk gemaakt hun favoriete drankje te consumeren. Die kleine groep bestaat grotendeels uit leiders (ouderen) en scheidsrechters (wederom ouderen). Zeker bij koud en regenachtig weer, als deze lieden min of meer verkleumd bij elkaar zitten in de bestuurskamer, is er méér behoefte aan een borrel dan

spelers van het eerste elftal ten grave gedragen. De verwachtingen voor de nieuwe competitie waren niet hoog gespannen doordat doelman Hendriks en Henk Langens waren gestopt en topscorer Appie Ouwens weer naar TOP was teruggekeerd. Met de komst van Roel Piels waren we defensief wel sterker geworden. De topwedstrijd tegen rivaal *Margriet* werd met 0-1 gewonnen. Met een 5-1 overwinning op Haarsteeg werd het kampioenschap in de derde klasse 3B behaald en promoveerde OJC naar de tweede klasse. Daarmee ging een zeven jaar lang gekoesterde wens in vervulling. Het tweede elftal werd tweede en ons vierde wederom kampioen, met slechts één verloren wedstrijd. Ongeveer een week lang hebben we in Rosmalen feest gevierd om het kampioenschap en de promotie naar de tweede klasse, eindigend in een daverend kampioensfeest in carnavalsstijl in alle zalen van de Kentering op 15 april met een optreden van het bekende *Silvio-Sextet* en *The Shuffles*.

aan een massa koud bier. Wist U trouwens dat koud bier warm bloed maakt en dat daar twist en vechten uit voortkomt?

Wil men de borrel om welke reden dan ook uit de cantine weren, dan zou men hem toch wel kunnen toelaten, een soort verblijfsvergunning kunnen geven, in de bestuurskamer. Uit een andere, maar niet minder betrouwbare bron weet ik dat

het jaarverbruik aan je-never vóór de drooglegging niet eens 25 liter per jaar bedroeg. Een te verwaarlozen hoeveelheid op jaarbasis. Of men nu bier of je-never drinkt, voor beide geldt: wat U drinkt

OJC tweedeklasser en vervolgens weer derdeklasser: 1967-1974

In het seizoen 1967-1968 kwam OJC met vrijwel hetzelfde team in het veld, waarbij het vooral zaak was zo gauw mogelijk te acclimatiseren in de nieuwe omgeving. Over het geheel genomen is dit heel aardig gelukt. Met een vijfde plaats achter de kampioen *Brabantia* kan men van een verdienstelijk debuut in de tweede klasse spreken. Op zaterdag 25 november 1967 was het een grote dag voor OJC. Met de officiële opening van het clublokaal en de overdracht van de nieuwe kleedaccomodatie werd een nieuwe fase bereikt in de verdere uitbouw van het Rosmalense sportpark *De Hoef*. Het was een mijlpaal, doch geen eindpunt. Burgemeester J.C. Molenaar noemde het clublokaal "een onmisbaar gebouw om de onderlinge contacten te onderhouden en om de club- en spelmogelijkheden te vergroten."

OJC maakte in het seizoen 1968-1969 een zeer goede start en na negen wedstrijden was het zelfs koploper, zodat men al halsreikend uitkeek naar het kampioenschap. Met een paar ongelukkige nederlagen en een kleine inzinking halverwege de competitie was het wel duidelijk dat dit geen haalbare kaart was. Men bereikte tenslotte de vierde plaats in de eindklassering na een uitstekende eerste helft van het seizoen.

Het seizoen 1969-1970 staat te boek als een jaar met een defensief sterk OJC met een zwakke tweede helft. Heel bijzonder

was de wedstrijd tegen *Mulo*, met daarin de gebroeders Kerkhof (later spelend voor PSV en ook voor het Nederlands elftal) die tegen de hechte verdediging met daarin de gebroeders van Pinxteren als hun directe tegenstanders, door een consequente mandekking geen enkele ruimte kregen en met een gelijkspel genoegen moesten nemen. Met een achtste plaats op het eind werd van dit tegenvallend seizoen afscheid genomen. 1970-1971: OJC jubelend, juichend naar een dramati-

(of wie U kust), doe het bedachtzaam en bewust. En juist in dezen zal men moeten beseffen dat de geest gewillig is, het vlees zwak, maar de drank sterk. Als B en W onder het genot van een paar borrels deze zaak nog eens nuchter willen bekijken en op hun eerder besluit terugkomen, zou dit door die kleine minderheid zeer gewaardeerd worden. Ik drink er vast een op hun gezondheid, al bederf ik daarmee de mijne. Maar slijten doen we allemaal, al gaat dat met de hulp van de slijter een beetje vlugger. Proost!"

Koud hè! Een herinnering aan de tachtiger jaren

Als ik vertel dat de selectie van ons eerste tweemaal per week bij de training gedegen aan de tand wordt gevoeld, zal ik bij velen, zo niet allen, een open deur intrappen. Aan de training als zodanig wens ik geen woord vuil te maken. We kunnen dit gevoeglijk aan vakbekwame lie-

sche ontknoping. Het zestigjarig jubileum, dat groots werd gevierd, vormde een prima opening van het seizoen. Met de bouw van een tribune en een nieuw beheer van het clubhuis door Henk en Mientje Savelkouls stond OJC veelbelovend in de startblokken. Al in de beginfase kreeg ons eerste elftal het moeilijk en bleek vooral scoren het grote struikelblok. Bij de jaarwisseling stonden we bijna uitzichtloos op de laatste plaats. Toen we op 5 april 1971 met 2-1 van *De Spechten* wisten te winnen, de eerste overwinning na zes maanden, was er weer enige hoop. Op 23 mei moest het maar gebeuren tegen medehekkenluiter Tongelre om door een overwinning tot een beslissingswedstrijd te komen. Ondanks een hoopvolle eindsprint toch nog degradatie in het jubileumjaar. De OJC-reserves eindigden op een fraaie tweede plaats en *het achtste*, het veteranenelftal, wist ditmaal het felbegeerde kampioenschap te beha-

len. In 1971 telde onze vereniging 360 werkende leden en 110 leden in de leeftijd van 9 t/m 11 jaar. Het jeugdbestuur bestond toen uit Toon Langens, Wim Coppens, Theo van der Wijst, Gerry van Venrooy en Jeu Philips.

Men was vastbesloten het verloren terrein zo gauw mogelijk weer terug te winnen, maar moest ervaren dat het toch weer flink wennen was in de derde klasse. Het

den overlaten. Op ons ondeskundig commentaar zit niemand te wachten.

Ik wil wel nader ingaan op het vuil, te weten zand, gras en zweet, dat als gevolg van de training aan de geselecteerde lichamen kleeft. Wederom gaat het mij niet om het vuil an sich, doch meer om de problematiek van het verwijderen ervan.

Menigeen zal, niet begrijpend, verbaasd zijn schouderders ophalen. Is water de eeuwen door dan niet de voor de hand liggende oplossing? Heeft water, het edelste der elementen, dan plotseling als zodanig afgedaan? Zijn zij onwetend of meen ik ten onrechte nog

seizoen 1971-1972 werd gekenmerkt door een erg wisselvallig spelend OJC en eindigde dan ook met een teleurstellende vijfde plaats. Ook bij de andere senioren-teams bleven topprestaties uit. Alleen bij de pupillen slaagden drie teams erin het seizoen winnend af te sluiten.

Het seizoen 1972-1973 werd gestart met de nieuwe trainer Piet van der Sluys, oud-speler van BVV uit de gloriejaren en ex-speler van het Nederlands elftal. Desondanks kwam OJC in de beginfase al onder de degradatiestreek te staan, maar het wist zich na twee opeenvolgende overwinningen tegen Rhode en HVCH weer te herstellen. Het degradatiespook werd tijdig verjaagd en we eindigden tenslotte op de zesde plaats. Niet onvermeld mag blijven dat er vijf keer met één-nul werd gewonnen, er drie keer met één-nul werd verloren en

drie keer met 0-0 gelijk werd gespeeld. Samenattend: elf wedstrijden waarin slechts acht keer werd gescoord, maar toch met dertien 13 winstpunten.

In het begin van het seizoen 1973-1974 liet OJC door overwinningen op hooggeklasseerde teams duidelijk zijn aspiraties zien. Bovendien was de extra promotiekans een

stevige stimulans om zich maximaal in te zetten. Toch was er geen sprake van een sterke start, waarin de vele blessures zeker ook een rol hebben gespeeld. Met de overwinning op Sint-Michiëlsgestel, aartsrivaal uit de historie en kampioenskandidaat, die op eigen terrein met 3-0 het onderspit moest delven, begon de OJC-victorie. In een geweldige reeks van dertien wedstrijden werden maar liefst 22 punten vergaard. Het paasweekend van 1974 bracht de beslissing. Door een 2-2 gelijkspel tegen *Nooit Gedacht* verspeelde deze club haar laatste promotiekans en haalde OJC het kampioenschap, met het recht op promotie naar de tweede klas-

*steeds dat water, hoe-
wel vervuild, toch nog
de grote ontvuiler is?
Zijn wij dermate van
de natuur vervreemd
dat we het alledaagse,
het voor de hand lig-
gende, het reinigend
vermogen van het wa-
ter over het hoofd
zien? Dat water de
drank voor dieren is
en, mits met mate ge-
dronken, niemand
kwaad doet, alsmede
dat wij zelf voor 90%
uit water bestaan, is
ongetwijfeld bekend.
Waarom ik hier toch
over spreek, wil ik na-
der toelichten.*

*Je moet weten dat ik
een dochter heb. Deze
rijkdom heeft haar wel-
willend oog laten val-
len op een zekere Jos.
Zijn achternaam ver-
meld ik liever niet,
maar hij houdt zich
bezig met verzekerin-
gen, wat hij trouwens
niet onder stoelen of
banken steekt, getuige
de reclame op zijn
toenmalige wagen on-
der telefoonnummer
14715. Een vrij opval-
lende wagen, die veelal
geparkeerd staat in de
Stationsstraat of daar
te zien is waar veel ver-
tier is en als reclame-*

se. Van het gelijke spel van *Nooit Gedacht* profiteerde *Avanti*, dat daardoor kampioen werd van de derde klas-
se B.

Als gevolg van de instelling van de Hoofdklasse Ama-
teurs plaatste OJC zich met *Bladella*, TAC (Tilburg) en
Axel voor de promotieronde. Op 26 mei speelde OJC in
Sportpark *De Hoef* zijn laatste en beslissende wedstrijd,
waarbij opgetekend moet worden dat bij een gelijkspel
beide teams zouden promoveren. Het werd dan ook
een lauw duel, waarin na rust bij een 1-1 stand nog
nauwelijks pogingen tot scoren werden ondernomen.
Met een gelijk aantal punten, maar met een iets beter
doelgemiddelde mocht OJC zich kampioen noemen en
had het na drie jaar en drie dagen, na een enerverende
promotieronde, het verloren terrein heroverd. In 1973
werd de A1 jeugdkampioen door de laatste wedstrijd
tegen ODC met 3-2 winnend af te sluiten. A1 promo-
veerde daarmee naar de Hoofdklasse.

OJC tweedeklasser: 1974-1994

In het seizoen 1974-1975 startte OJC zeer hoopgevend,
maar naarmate het seizoen vorderde, puilden de zieken-
boeg steeds verder uit. Met als gevolg dat vaste spelpa-
tronen in het verloop ontbraken en men moest roeien
met de riemen die men had. Aan kwaliteit ontbrak het
bij de invallers niet, maar ze kregen niet de tijd die no-
dig was om zich aan het elftal aan te passen. Ondanks
de vele tegenvallers wist OJC toch wel de subtop te be-
reiken en eindigde het nog op een eervolle vierde
plaats.

In dit verenigingsjaar overleed Antoon Deckers, die
van 1961-1966 als verenigingssecretaris had gefungeerd,
en werd jeugdleider Piet Pijpers in het algemeen be-
stuur gekozen, terwijl Wim Coppens het jeugdbestuur
verliet na jarenlang veel constructief werk voor de OJC-
jeugd te hebben verricht.

De uitstekende prestaties van ons hoofdjuniorsteam
mogen niet onvermeld blijven. Door een uitstekende
teamgeest, een goede techniek en enorme inzet bleven
ze de gehele competitie een bedreiging voor het opper-
machtige PSV. Omdat dit allemaal geschiedde op een

object dan ook zeker goed functioneert.

Deze Jos nu maakt deel uit van de vermelde OJC-selectie. Een potige jongeman, die echter niet bang is zich aan koud water te branden. Hij schuwt de zware trainingen niet. Geen water is hem gezegd te diep. Een van

nature vrolijke jongeman, die uiterlijke verzorging, zonder hierin te overdrijven, hoog in het vaandel heeft staan. De laatste tijd valt het me echter steeds meer op dat de Jos van ná de training geen schaduw is van de Jos ervóór. Een asgrouw gezicht en zijn haren die in bosjes rechtop staan en op staketsels van gekort-wiekte platanen lijken,

uiterst correcte en sportieve manier, verdienen elftal, trainer en begeleiders alle lof.

In het voetbaljaar 1975-1976 bouwde men verder op de jeugd. Met de combinatie van routine en jong enthousiast talent in samenwerking met trainer Piet van der Sluys waren alle ingrediënten voor een succesvol seizoen aanwezig. En in een sublieme start met een eerste nederlaag pas in de elfde wedstrijd leek men rechtstreeks op het kampioenschap af te stevenen. Maar na wat wisselvallige resultaten in het verdere verloop van deze competitie, met slechts zeven punten uit zeven wedstrijden hing het kampioenschap aan een zijden draadje. Met de nederlaag tegen *De Spechten* was de droom op het kampioenschap zelfs helemaal vervlogen. Het seizoen, dat zo veelbelovend van start was gegaan, vormde een magere afsluiting en was tevens het einde van het vierjarig tijdperk van trainer van Piet van der Sluys.

Seizoen 1976-1977. "Met de eigen jeugd verder" was het uitgangspunt voor de nieuwe trainer Henk van Dooren. Een gezonde doelstelling van een grote vereniging, die een belangrijke functie bekleedt in de Rosmalense gemeenschap, zowel met sportieve (actieve) als recreatieve (passieve) waarde. Men startte teleurstellend en na vier wedstrijden was men rodelantaarndrager met nul punten en een doelgemiddelde van 1-8. Het hele seizoen bleef men sukkelen en pas in de voorlaatste wedstrijd wist OJC zich voor degradatie te behoeden. Sint-Michiëlsgestel werd met trainer Servé Vos royaal kampioen en in Rosmalen hoopte men kort daarna in *kampioenstrainer Servé Vos* de sleutel te vinden die de deur naar de eerste klasse zou kunnen openen. In de periode van trainer Servé Vos promoveerde OJC 2 naar de reserve-Hoofdklasse.

Helaas ontvielen ons in dit jaar Antoon van der Wijst, jarenlang bestuurslid en toto-stimulator en Piet Verstege, jarenlang voorzitter van de supportesclub. Een prachtige prestatie leverde ons hoofdklasse-jeugdteam, door onder de leiding van Tonnie van Pinxteren de tweede plaats te veroveren achter de gedoodverfde kampioen PSV.

De volgende zeven seizoenen, van 1977 tot 1984, werd

geven hem een punk-achtig voorkomen. De zware kringen om zijn ogen doen denken aan oogschaduw, zij het dan dat deze van weinig smaak of kunde getuigt. Hij ploft neer in 'zijn' stoel, mijn vrouw spoedt zich naar de keuken om een beker chocolademelk voor hem te bereiden en last but not least doet mijn dochter pogingen om hem wat op te warmen.

Ruggelings naar hem toegezeten aan mijn bureau vang ik steeds weer een stamelend "koud" op, waarbij hij het kennelijk over de douches heeft. Pas vorige week heb ik, niet begrijpend, om een nadere toelichting gevraagd. Ter inleiding heb ik hem eerst iets verteld over de sanitaire toestanden een dertigtal jaren terug. Een douche was voor de meesten van ons alleen iets van horen zeggen. Na de training was er geen enkele mogelijkheid om je te wassen. Na de wedstrijd moest je je behelpen met een paar emmers water, die in of buiten het 'kleed-

er getraind onder de bekwame leiding van de zeer sympathieke Servé Vos. Hij kon verder gaan bouwen met de jeugd van OJC, die in de hoofdklasse-jeugd zo'n formidabele successen had geboekt. Beoordeeld naar de uiteindelijke resultaten in deze jaren is er zeker geen sprake van zeven vette jaren en slaagde men er niet in op te stomen naar de zo begeerde eerste klasse. We kunnen deze zeven jaren achtereenvolgens als volgt typeren: OJC ontsnapt wederom op het nippertje - weer kampioensaspiraties - weer in de hoofdrol- donkere wolken boven de OJC-vesting - veert weer op met een tweede plaats - jeugdige OJC stuit op favoriet *Wilhelmina* - OJC mist de promotieboot.

In deze periode overleed in 1977 oud-secretaris Harrie Timmermans, die ongeveer 25 jaar deze functie vervulde. Piet van de Wassenberg vierde zijn zilveren jubileum als bestuurslid en Cor van den Nieuwendijk was deze bestuurszetel al veertig jaar trouw. Op 7 juni ging Marinus Heijmans van ons heen, na meer dan vijftig jaar actief lid te zijn geweest, waarvan meer dan 20 jaar bestuurslid.

Ook in het seizoen 1984-1985, onder leiding van de nieuwe trainer Jan Toelen, liet een verjongd eerste team het op het beslissende moment afweten. Het seizoen daarna vierde men een jubileumfeest dat landelijke bekendheid genoot. Het veelbelovende talent maakte de verwachtingen niet waar. In 1986-1987 was OJC wederom middenmoter met aanvullend voetbal. Kampioen *De Valk* had drie goals en zeven winstpunten méér. In 1987-1988 was men ook in de West-Brabantse en Zeeuwse omgeving niet succesvol. In de eindklassering stond OJC vierde, maar het was slechts twee punten verwijderd van de nacompetitie. In 1988-1989 was OJC weer een grijze muis in de middengroep, in 1989/1990 één van de acht degradatiekandidaten, met een puntje méér, in 1990/1991 won *Avanti* en eindigde OJC als vijfde.

In 1991/1992 had OJC een kampioenskans tegen de West-Brabantse clubs. Het werd bekerwinnaar in Zuid 1, maar sneuvelde later in de tweede ronde van de KNVB-beker tegen *Excelsior* uit Rotterdam. Daarmee schreef onze club historie en verwierf hij landelijke

lokaal' stonden. Of je liep in voetbaltenue van het terrein op de Nieuwendijk naar café het Gildehuis tegenover de oude Lambertus, waar op een soort podium gelegenheid was om je om te kleden en je van het grofste vuil te ontdoen. Het overige vuil werd in het café weggespoeld met het edele gerstenat.

Hoewel ik weet dat verhalen over vroeger door jongeren slechts node aanhoord worden en dikwijls averechts werken, meende ik dit toch eerst te moeten vertellen, voordat ik hem vroeg wat er dan wel verkeerd was met die douches van nu. Er mankeert overal wel eens wat aan. Het karretje rijdt nu eenmaal niet altijd op een zandweg. Wat kun je echter nog meer wensen dan een warme douche na een spannende training?

Dan veert Jos op. Een warme douche? Had je gedacht. Vergeet het maar. Als je dat verwacht, kom je wel van een koude kermis thuis. Weet je wanneer er bij ons het hardst

Door een overwinning met 2-1 tegen Dongen te Oisterwijk wint OJC voor het eerst in zijn geschiedenis de districtswisselbeker. Staand van links naar rechts: Toin Voets, Marcel van Veldhoven, Karel Smits, Otto Neppelenbroek, Sjaco Mulders, Frank van Hassel, Frank van Alebeek, Bart Neppelenbroek, Tonnie Schuurmans en Vladimir Cirić. Zittend van links naar rechts: Gerard Aichorn, Marco Korthals, Jeroen Gösgens, Carl van der Plas, Mark Loefen, Genio de Laak, Wim Sluiter, Wouter Vink en Bert-Jan Heijmans.

roem. Het clubhuis werd uitgebreid tot voetbalpaviljoen.

In het seizoen daarna miste OJC in de laatste finalewedstrijd de kampioensboot. De *off day* van OJC leverde JVC promotie op, maar liet ons met lege handen achter in een unieke ambiance. Op 3 december 1992 overleed Ger van Verooy, nog maar 47 jaar oud. Hij was lid vanaf 1956, eerste-elftalspeler, jeugdleader, grensrechter bij het eerste elftal, lid van het jeugdbestuur en lid van de technische commissie. Hij verzorgde enkele jaren het oefenprogramma van de senioren. Vol enthousiasme werd de spelersgroep van *De Binckhorst* uiteindelijk deelgenoot van onze vereniging, met name daar waar het ging om het ter beschikking stellen van accommodatie en materiaal. Na een 'proefjaar' kwam een samenwerkingsovereenkomst tot stand, die enerzijds moet leiden tot verdere integratie van het institutionele voetbal in de Rosmalense samenleving en anderzijds ons de gelegenheid geeft tegemoet te komen aan onze sociale doelstellingen.

In 1993 wijzigde men de naam van de club van *RK OJC* in voetbalvereniging *OJC Rosmalen*, omdat men ervaren

gelopen wordt? Nee, niet tijdens de training, maar zo gauw als het signaal "einde training" wordt gegeven. Dan stormen de spelers in recordtijd richting kleedlokaal. Alleen de eersten weten zich verzekerd van een warme douche. Om dit te bereiken worden alle geoorloofde maar vooral ongeoorloofde middelen (tackles) te baat genomen. Sommigen lopen gekleed en wel de douche in. Weer anderen onthullen zich reeds buiten om zo direct door te kunnen lopen richting douches. Maar zelfs de eersten staat soms alleen maar een letterlijk en figuurlijk koude douche, te wachten. Het gevloek

had dat OJC onvoldoende bekendheid genoot tijdens bijvoorbeeld het landelijke bekertoernooi. Het predikaat RK werd geschrapt, omdat de club een algemeen karakter heeft binnen de Rosmalense gemeenschap en dus niet alleen uit katholieken bestaat. In 1993/1994 was er dan het ECLATANT SUCCES na de naamsverandering, en onder leiding van trainer Wiljan Vloet. OJC Rosmalen met een straatlengte voorsprong bijna ongeslagen kampioen. Na 20 jaar tweedeklasserschap werd een droom werkelijkheid. Voorzitter Leo Hoedemakers schreef ter gelegenheid van de deze gebeurtenis onder de titel 'OJC Rosmalen proficiat' de volgende tekst:

"Na 27 jaar kunnen wij, OJC Rosmalen, zeggen: "Wij zijn kampioen." Het was in 1967 dat het laatste kampioenschap is gevierd. U denkt nu waarschijnlijk: "Een hele tijd, 27 jaar." Dit betekent echter niet dat onze vereniging al die tijd heeft stilgestaan. Integendeel, al die jaren is er hard gewerkt aan de opbouw van de club.

Nu, in 1994, kunnen wij dan het kampioenschap en promotie naar de eerste klasse KNVB vieren. Een prestatie die is bereikt door saamhorigheid van onze spelersgroep onder de bezielende leiding van de technische staf, begeleiders en technische commissie. Een succesvol seizoen 1993-1994, mooier kan het niet, denk ik. OJC wijzigt haar naam in 1993 en gaat het jaar in onder de naam *OJC Rosmalen*. De club krijgt ook een nieuw logo en gaat het seizoen in met een geheel vernieuwd clubhuis, tegenwoordig *voetbalpaviljoen* genaamd. Kortom, een bewogen seizoen met een fantastische afsluiting door dit kampioenschap van het eerste elftal.

en getier dat hierop volgt, tart iedere beschrijving. Er blijft dan niets anders over dan het grootste vuil met wat koud water te verwijderen. De meesten wagen zich niet aan een koudwaterdouche. En zo, schrijf dat maar in de Heraut, was de toestand bij OJC anno 1980.

Nadat Jos zich aldus van zijn gal had ontlast, heb ik me gevraagd wie hier de schuldige is. Het is duidelijk dat de gemeente als verhuurder haar verplichtingen slecht nakomt. Dat de gemeente in de naaste toekomst haar leven zal beteren en niet probeert om zich op allerlei slinkse manieren aan haar taak te onttrekken, is niet alleen de wens van Jos, maar van ieder die OJC een warm hart toedraagt.

Tot besluit

De groei van OJC Rosmalen met bijna 1100 leden, onde wie meer dan 650 jeugdleden, meer dan 50 teams actief op zaterdag, is onvoorstelbaar maar

Maar ook onze overige elftallen zijn succesvol. Wij kunnen nu reeds vijf jeugdelftallen feliciteren met het kampioenschap, terwijl nog vijf jeugdelftallen strijden om het kampioenschap. Het B1-jeugdelftal is bekerwinnaar geworden. Het achtste seniorenelftal is kampioen en het tiende alsmede ons dameselftal dingen nog naar het kampioenschap. Hoe kan OJC Rosmalen zo succesvol zijn? Alleen door de onmisbare steun van onze sponsors, de inzet van de technische staf met begeleiders en natuurlijk al die vrijwilligers, de werkers voor onze vereniging en niet te vergeten de supporters. Maar nu verder.

Na het aanpassen van onze accommodatie, waar veel zorg aan is besteed, heeft het bestuur gemeend een beleidsplan op te moeten stellen voor zowel de jeugd als de senioren. Een beleid dat erop gericht is de vereniging van onderuit voeding te geven tot succes met eigen spelers/spelsters. Onder verantwoording van het Bestuur, het Jeugdbestuur en de Technische commissie heeft onze hoofdtrainer William Vloet de taak om als supervisor met zijn technische staf uitvoering te geven aan het beleid dat wordt ingezet. Hij kan 5 jaar in Rosmalen meewerken aan de opbouw, in technische zin, van de vereniging.

Met het behaalde succes feliciteer ik Rosmalen, dat in v.v. OJC Rosmalen, als een van de oudste en grootste verenigingen, op een waardige en sportieve manier onze gemeente in de kijker heeft gespeeld. Nu verder op naar de Hoofdklasse."

Johan Glaudemans, toen nog secretaris van de Gemeente Rosmalen, voegde hier onder de titel 'Op naar de hoofdklasse' nog aan toe:

"In de ruim 25 jaar dat ik in Rosmalen woon heb ik vele belangrijke gebeurtenissen, ook op sportgebied, mee mogen maken. Een kampioenschap van de grootste voetbalclub van Rosmalen -- ontstaan uit een fusie van twee verenigingen uit Rosmalen-dorp en Hintham, symbool van de eenheid van onze gemeente -- ontbrak daarbij. OJC was een goede tweedeklasser, maar Rosmalen verdiende meer.

De laatste jaren stegen de prestaties: denk maar eens aan de geweldige overwinningen in de bekercompetitie;

waar. En de leden blijven binnenstromen. De verwachting is dat dit aantal zal uitgroeien naar 1250 leden. Deze explosieve groei hield gelijke tred met de enorme uitbreiding van het aantal inwoners van Rosmalen. Dit alles dankzij een uitstekende infrastructuur en een fijne plaats om te wonen en recreëren. Zo kon OJC Rosmalen zich ontplooiën tot een grote en gezonde sportvereniging met een sterke nadruk op de jeugd.

Een goede jeugdopleiding is vastgelegd in het OJC-jeugdplan, een beschrijving van zowel organisatorische als technische aspecten van het jeugdvoetbal.

Dit plan heeft de specifieke doelstelling om jonge mensen met elkaar in contact te laten treden en een bijdrage te leveren aan de vorming van de jeugd. In deze toekomstgerichte visie wil men verder gaan dan louter de sportieve prestatie en zo een steentje bijdragen aan de ontwikkeling van goede waarden en normen. Zowel de getalenteerde presta-

denk ook aan de geweldige pech van vorig seizoen. Deze competitie moest het gebeuren, de start was imponerend. Vanuit een sterke defensie, een sprankelend middenveld en een gemakkelijk scorende voorhoede werd meteen de leiding genomen, die ook niet meer werd afgestaan. OJC Rosmalen manifesteerde zich als een eenheid.

Een goede discipline, een wil om te winnen, het vechten voor elkaar, dat waren de basispunten voor succes. De supporters genoten, de tegenstanders raakten geïmponeerd. Het puntenaantal groeide, evenals het verschil met de concurrenten. Het kampioenschap werd glansrijk veroverd: met vlag en wimpel. Een groot succes voor de trainer, de spelers, het bestuur, de begeleiders, de supporters. OJC Rosmalen promoveert; de naam Rosmalen wordt weer verder uitgedragen. Van harte gefeliciteerd, OJC Rosmalen, met dit kampioenschap, het succes van de wil om te zegevieren. Nu verder gaan. Rosmalen moet een hoofdklasser krijgen! De mogelijkheden zijn er, de vernieuwde accommodatie leent zich ervoor, de inzet moet het waarmaken. Nogmaals proficiat, dank voor het gebodene en nu verder..."

OJC Rosmalen eersteklasser: 1994-1998

Het seizoen 1994-1995 was een zwaar jaar. De ploeg was te weinig een eenheid om te presteren. Gelukkig bleef men wel in de eerste klasse. Tijdens het seizoen werd een bewuste keuze gemaakt voor de toekomst. In Goes werd het eersteklasserschap veilig gesteld. Op zaterdag 24 september 1994 speelde het G-team (gehandicapt) zijn eerste competitiewedstrijd.

In 1995-1996 waren we goed als team in een weinig bijzondere eerste klasse. Alles voor het collectief. Veel jonge jongens hebben dit jaar een kans gekregen. Op 27 januari 1996 overleed Ties van Herpen op 90-jarige leeftijd. Hij was vooral bekend als grensrechter en clubscheidsrechter van OJC. Ook moesten wij afscheid nemen van Tiny Swanenberg (op 6 april), in de leeftijd van 74 jaar. Als voetballer startte hij bij Juliana en hij maakte als eerste de overstap naar ODI.

tievoetballer als de recreatief gerichte sportman kan op het fraaie sportpark De Hoef actief zijn.

Ook de dames worden niet vergeten. Deze backing-group verdient alle waardering, omdat zij thuis het klankbord vormen voor het wel en wee van OJC. Door middel van bijgaande foto honoreren we alle

In het seizoen 1995-1996 veranderde de KNVB het oude puntensysteem en vanaf dit seizoen geldt: drie punten voor een gewonnen wedstrijd, één punt bij een gelijkspel en nul punten bij verlies.

In 1996-1997 drong vanaf de winterperiode bij de spelers en bestuur het besef door dat er harder en beter gewerkt moest worden, wilde men prestaties leveren. De derde periodetitel was een mooie beloning. In het weekend van 29 t/m 31 augustus werd, als eind van dit seizoen en tevens als start van het seizoen 1997-1998, ruimschoots aandacht besteed aan de 50 jaar fusie van ODI en Juliana, door middel van een tentoonstelling met medewerking van de Heemkundekring Rosmalen (50 jaar fusie zonder ruzie).

Damesteam OJC 1985. Foto René v.d. Velden.

dames op de achtergrond van alle leden die op alle fronten actief zijn.

Een van de andere troeven van OJC Rosmalen is sport voor ge-handicapten, als mid-

In 1997-1998 gingen we voor een prijs. Dat dit het kampioenschap zou worden, had ik niet verwacht. Vooral de competitie-start is bepalend geweest. We hebben vaak met dezelfde 15 spelers kunnen voetballen. De grootste kracht en kwaliteit van dit team was dat we in staat waren om op verschillende manieren te voetballen, waarbij de individuele klasse van spelers perfect in het collectief paste. Eenieder wist zijn taak en de taak van zijn ploeggenoten. OJC heeft iets met keepers. Na Joke Luytes bij RKC in 1960, stond Carl

1998: kampioen in Eerste klasse en promotieteam naar Hoofdklasse.

del tot integratie. Daarom werd er in de eerste helft van de jaren '90 plaats gemaakt voor het G-Voetbal. Ge-handicapten uit hun isolement halen en laten deelnemen aan ge-organiseerde sportbeoefening blijkt een rijke ervaring, zowel voor de vereniging als voor de enthousiaste voetballers en voetbalsters. Ook sportvrienden uit andere culturen krijgen alle kansen zich te profileren op voetbaltechnisch gebied en zij geven wekelijks uitstra-

van der Plas onder de lat tegen *Volharding*.

Op zondag 5 april 1998 was het kampioenschap van OJC Rosmalen een feit. Dat dit uitbundig is gevierd, behoeft geen betoog. In de kantine werd bekendgemaakt dat OJC Rosmalen een nieuw clublied had. Het bekende clublied was in een nieuw jasje gestoken. Eveneens was op de muziek van W. Rozenboom en G. Meewis door Cor Swanenberg een passende tekst geschreven, zodat het lied *OJC is kampioen* ontstaan was. Beide nummers zijn ter gelegenheid van het behaalde kampioenschap door de selectiespelers en Albert West ingezongen. Uit handen van burgemeester Rombouts mocht Toon van Uden het eerste exemplaar in ontvangst nemen.

Op maandag 6 april werden de kampioenen om 12:30 uur verwacht bij de Villa Fleurie, waar men onthaald werd op een prima verzorgde brunch. Met het leggen van dit degelijk fundament was meteen de grondslag gelegd die vereist was om de hierop volgende bezoeken

Het G-team.

ling aan de voetbal-kwaliteiten van de diverse selectie-elftallen. De sport levert uitstekende kansen tot integratie.

OJC Rosmalen kijkt verder dan alleen maar de uitslag van een wedstrijd, daar sportief gedrag altijd voorop dient te staan. Daarom juicht OJC het project Normen en waarden van de KNVB van harte toe. Men bouwt systematisch aan kwantiteit en kwaliteit door onder andere cursussen te verzorgen voor leiders, trainers, begeleiders en

aan alle cafés in het dorp met goed gevolg te overleven. En met een avondje stappen in Amsterdam werd het driedaagse festijn beëindigd. Laten we hopen dat de wens van onze voorzitter, Leo Hoedemakers, uitgesproken bij het behalen van het kampioenschap, uitkomt en dat OJC Rosmalen hiermee inderdaad de eerste stap heeft gezet naar meer voetbaleer in de Hoofdklasse. Dit alles -- onder het motto plezier, waardering, discipline, respect en vriendschap in het voetbal -- kan ons misschien de komende jaren tot geheel amateurkampioen van Nederland maken. Leo besluit zijn toespraak met dankzegging aan supporters, sponsors en werkende leden en spreekt daarbij de hoop uit dat ze met hun brede en onmisbare ondersteuning de stuwende krachten zijn die toekomstige successen kunnen verwezenlijken.

Op 13 september 1997 meldde zich het duizendste lid bij OJC Rosmalen, in de persoon van Gust Langenberg. OJC Rosmalen beleefde weer een primeur en wel door de Frans Hoeks Sports georganiseerde keeperspromotiedag, waaraan meer dan 500 keepers deelnamen.

Op zaterdag 21 november 1998 overleed op 62-jarige

alle vrijwilligers. En U begrijpt: als er in het weekend maar liefst meer dan 50 elftallen moeten spelen, dat er dan een leger van vrijwilligers nodig is om dit alles te realiseren. Met een steeds maar groeiend aantal jeugdspelers neemt de vraag naar begeleiders alleen maar toe. Hopelijk voelen velen zich geïnteresseerd om OJC in dezen de helpende hand te reiken, zodat we de vele jongeren een sportieve invulling kunnen blijven geven in hun vrije weekend. Samen met U vormen wij een sterk team en zien wij de toekomst vol vertrouwen tegemoet.

leeftijd geheel onverwachts Martien van Uyttert. Hij is en blijft een alom bekende OJC'er, die zich vele jaren heeft ingezet voor de vereniging o.a. als elftalleider en gastheer.

Het tweejarig contract van Wiljan Vloet, die al vanaf het seizoen 1993-1994 trainer is, werd onlangs opengemaakt en met ingang van het nieuwe seizoen gewijzigd in een nieuw vijfjarig contract.

Voor het eerst in de rijke OJC-historie acteert de D-jeugd van OJC Rosmalen op het hoogste niveau met vrijwel alleen maar klinkende namen van beroemde Brabantse voetbalclubs. Maar liefst 8 BVO-teams (Betaald Voetbal Organisatie) moeten ze dit seizoen bestrijden. Tot nu toe zijn ze bijzonder succesvol en daarom staan ze terecht in de belangstelling van menig voetballiefhebber. Het elftal traint driemaal in de week om de ambitie en conditie op peil te houden. Met de trainers Mari de Laat en René van Gerven en leider Bennie Pennings worden resultaten geboekt die tot de voetbalverbeelding spreken. Ik hoop en vertrouw dat ouders en leiders van deze getalenteerde kinderen ten volle zullen beseffen dat omzichtigheid, voorzichtigheid en verantwoordelijkheid geboden zijn om deze jonge en kwetsbare spelersgroep te begeleiden om onheil te voorkomen.

Herdenkingspaneel

Tijdens de officiële opening van het eerste clubhuis van OJC, op 25 november 1967, werd een herdenkingspaneel onthuld. Het in hout uitgevoerde paneel, van de hand van Wim Kanders naar ontwerp van Jac Verstappen, kreeg de titel "J.C. - huldeblijk aan de erevoorzitter A. van der Plas, die gedurende 28 jaar voorzitter was, aan de werkers van het eerste uur en aan de ereleden". In dit paneel is de hele geschiedenis van voetbalminnend Rosmalen vervat: de peetvaders van ODI en Juliana, de werkers van het eerste uur en van die leden die zich in de loop der jaren zeer verdienstelijk hebben gemaakt als speler, bestuurder of vrijwilliger van de vereniging.

De werkers van het eerste uur

- Marinus van Alebeek (Hinham 1900-1983) was een geboren en getogen Rosmalenaar. Marinus vond nog tijd om, naast zijn bloeiende kolenhandel, de jeugd

OJC vijftig jaar (1960). Het bestuur van het voormalige *Juliana* feliciteert het OJC-bestuur. Van links naar rechts Wim Gommers, Antoon van den Dungen, Marinus van Alebeek en Piet Huysmans.

in Hintham te begeleiden als bestuurder van *Juliana*. Hij was tevens een niet onverdienstelijk keeper in een elftal samen met zijn broer Harrie en zwager Ties (van Herpen).

- Leonard van Druenen (1888-1941) is de eerste voorzitter geweest van de vlak na de Eerste Wereldoorlog opgerichte voetbalclub *Juliana*. Samen met het hoofd der school in Hintham, Marinus Broeren en Martien van der Steen, ging hij de kar trekken. Hij bleef tot begin jaren veertig zijn bestuurlijke kwaliteiten beschikbaar stellen. Op Nieuwjaarsdag 1941 kwam plotseling het einde aan het leven van deze bestuurder, die ook zakelijk zijn sporen had verdiend en als bestuurder van de Nederlandse Aannemers- en Patroonsbond en van de Parochie van de H. Anna te Hintham node werd gemist.
- Marinus Hermens (1892-1974) was in 1910 de eerste penningmeester van ODI. Zijn eerste 'opdracht' was om van de spaarcentjes die door o.a. de broers Lambertmont en Langens, Has Voets, Thé Kanders, Piet van der Plas en Jan Spoor bijeen waren gebracht, een nieuwe bal te kopen. Het werd een *Olympic*. Toen Marinus bij het behalen van het tweedeklasseschap in 1967 met zijn *makkers van het eerste uur* verscheen, had hij weer voor een nieuwe bal gezorgd.
- Piet Huijsmans (1908-2000) stelde zich in de Rosmalense gemeenschap beschikbaar in en voor diverse functies. Na zijn loopbaan als speler bij *Juliana* werd hij

eerst secretaris van deze vereniging en later penningmeester van OJC. Hij was bestuurslid van de plaatselijke KVP en werd na de Tweede Wereldoorlog wethouder van Rosmalen. Als lid (vanaf 1945) van het gilde St. Antonius te Hintham was hij hoofdman in de periode 1959-1989. Piet was mede-oprichter van de Jeugdcentrale en het Oranjecomité in Hintham en hij zette zich jarenlang in als kerkmeester van de Annaparochie. Door zijn vele verdiensten werd Piet benoemd tot Ereburger van Rosmalen.

- Willem Langens (1892-1980) was, samen met zijn broer Harrie, nauw betrokken bij de oprichting van ODI in 1910. Met veel doorzettingsvermogen, maar vooral met veel tegenwerking van de autoriteiten, heeft zijn enthousiasme het gewonnen van de in 1910 levende conservatieve en puriteinse opvattingen met betrekking tot sport in het algemeen en voetballen in het bijzonder. Ook maatschappelijk is Willem voor de gemeenschap van betekenis geweest. Hij was jarenlang zaakvoerder van de NCB en ook Gemeenteontvanger van Rosmalen.
- Jo Lambermont (1895-1983), een van de pioniers, samen met o.a. broer Harrie (1894-1962), van het voormalige ODI, had de moed om ondanks sterke 'overheidstegenwind' een voetbalvereniging op te richten. Het begon allemaal in de smederij van Marinus Hermens. Het oprichten van zo'n club was geen eenvoudige zaak. Het had in die tijd zeker niet voor 100% de sympathie van de bevolking en ook zeker niet de volledige instemming van de kerkelijke en burgerlijke overheid.
- Jan Peeters (1892-1973), een stuwende kracht binnen de *Juliana*-gelederen, oorspronkelijk steunpilaar van de club en later bestuurslid. Als PTT-ambtenaar had hij uitstekende contacten met de burgerij in Hintham. Hij was steeds goed op de hoogte van wat er gaande was in de gemeenschap en hij speelde daar op in bij de uitoefening van zijn functie als secretaris.
- Piet van der Plas (1894-1944) stond in 1910 mede aan de wieg van het clubje straatvoetballers dat in de twintigste eeuw zou uitgroeien tot een gerenommeerde vereniging met een landelijke uitstraling: v.v. OJC Rosmalen. Zijn broers Bart, Harrie, Leo en Jan namen later actief deel in de voetbal- en/of supportersvereniging ODI. Piet was later samen met broer Bart de initiator van de missiewedstrijden ten bate van de Rosmalense missionaris Pater Harry Minkels. Zijn zonen Karel en Leo en zijn kleinzoons hebben later het vaandel op vele fronten overgenomen.
- Martien van der Steen (1891-1971) richtte even na de Eerste Wereldoorlog RK v.v. *Juliana* op. Samen met Marinus Broeren en Leonard van Druenen vormde hij het eerste bestuur. Martien was een Hinthamse Rosmalenaar in hart en nieren. Hij verwierf, behalve met voetbal, ook bekendheid in het parochiewerk en in de bouwnijverheid.
- Jos Verstegen (1911-1965) was actief in het legendarische ODI-elftal van de jaren dertig. In 1927 was hij een van de mannen die ODI voor de derde maal

nieuw leven had inblies. Hij stapte in 1947, bij de fusie met *Juliana*, over naar het bestuur van OJC, nadat hij in dezelfde functie ODI vele jaren had gediend. Hij werd eerst als bestuursafgevaardigde lid van de elftalcommissie en later was hij penningmeester. Direct na de Tweede Wereldoorlog startte hij een nog steeds bloeiend schildersbedrijf: Verstegen en Van der Put.

Ereleden

- Jo van Gerven (1916-1980) was verenigingsman in hart en nieren. Hij was niet zomaar een lid van *Juliana* dat ermee volstond om op zondag tegen een balletje te trappen, maar hij zette zich volledig in voor de vereniging. Hij was een inspirerend voorbeeld voor anderen. Hij was de rechterhand van de penningmeester en zorgde jarenlang voor het innen van de contributie in Hintham. Zijn leidinggevende capaciteiten ontwikkelde hij als leider-aanvoerder in *Juliana*- en OJC-elftallen. Bij zijn vertrek naar Schijndel, waar hij een 'bloeiende' bloemenwinkel ging drijven, werd hij benoemd tot erelid van OJC.
- Theo Lambermont (1901-1977), jongste broer van Jo en Harrie, was rond de jaren dertig voorzitter van ODI. Hij was nauw betrokken bij de wedergeboorte van de club in 1927. Zijn vele verdiensten voor de vereniging in die dagen waren aanleiding hem bij zijn afscheid te benoemen tot erevoorzitter.
- Frans Kemmeren (1903-1980). Dr. Laurentius Petrus speelde als 6-jarig jochie zijn eerste straatvoetbalwedstrijd in de Dorpsstraat bij de smederij van zijn vader. Frans zou later een groot taalgeleerde worden. Gestart als onderwijzer aan de St.-Josephschool in Rosmalen vertrok hij later naar Orthen waar hij tot 1945 bleef. Frans ging studeren en behaalde de akten M.O. Frans en Spaans en L.O. Engels. In 1976, 73 jaar oud, promoveerde hij nog tot doctor in de Franse taal. Begin jaren dertig (tot 1936) was Frans secretaris van ODI. Bij zijn verhuizing naar Eindhoven werd hem het erelidmaatschap toegekend.
- Jan van Stiphout (1909-1972). Antonius Johannes, was een van de baanbrekers van de voetbalsport in Hintham. Op 18-jarige leeftijd nam hij al deel aan het verenigingsleven in zijn woonplaats. Na de fusie in 1947 stapte hij al snel het bestuur van O.J.C. binnen. Hij bleef daar tot november 1967, nadat hij bij de bouw van het clubhuis een grote bijdrage als bouwkundig uitvoerder had geleverd. Jan werd ere-lid van O.J.C. en hij werd onderscheiden met de eremedaille in zilver, verbonden aan de Orde van Oranje Nassau.
- Harrie Timmermans (1905-1977), dorpskleermaker in de Deken Fritsenstraat, was secretaris van ODI van 1936 tot 1948, toen hij wegens ziekte zijn functie tij-

delijk af moest staan aan Harrie Westerlaken. In 1952 keerde hij terug als secretaris bij OJC. Dat bleef hij tot 1961, toen hij werd benoemd tot erelid. Bij Harrie was het op zondag altijd een komen en gaan van leiders en aanvoerders die de wedstrijdformulieren kwamen halen en brengen. Harrie had altijd alle aandacht voor de verhalen van zowel hogere als lagere elftallen. Tot aan zijn overlijden bleef hij als trouwe supporter nauw verbonden met zijn vereniging.

- Tini Swanenberg (1922-1996) was de altijd sportieve tacticus, eerst bij *Juliana*, later bij ODI en OJC. Hij had de gave om als trainer zijn ideeën door te geven aan de jonge Rosmalenaren. Als groot sportman was er geen betere aanvoerder te vinden. Hij was in stijl en sportiviteit een groot voorbeeld. Terecht werd hij dan ook bij OJC erkend als erelid omdat hij in woord en daad de vereniging de juiste uitstraling gaf.

Nieuwe ereleden in 1985. Van links naar rechts Ben Pennings, Ties van Herpen, Mevr. S. v.d. Wijst-den Otter, An Heymans-Pennings, (Adri Pennings, Nettie Philips, Jeu Philips). Foto: René v.d. Velden.

- Antoon van der Wijst (1928-1976). Toontje stapte op 15-jarige leeftijd bij de post binnen. Hij kreeg grote bekendheid in Rosmalen: hij was sigarenwinkelier, politicus in de partij van Jac Stienstra en lid van het bestuur van OJC. Het was algemeen bekend: Toon zat overal aan, bij en in. Hij was in de periode 1970-1974 raadslid voor de *Partij voor Vernieuwing*. Hij was een markant gemeenschapsmens. Zowel binnen als buiten de PTT, zowel binnen als buiten zijn zaak, zowel binnen als buiten zijn actief lidmaatschap van de OJC-familie, gaf hij blijk van een prettige dienstwaardigheid. Op 3 september 1976 stierf Antoon op

48-jarige leeftijd, nadat hij getroffen was door een hersenbloeding. Tijdens de feestelijkheden van OJC in 1985 werd hij postuum tot erelid benoemd.

- Ties van Herpen (1905-1996) heeft na zijn actieve loopbaan bij Juliana vele jaren bekwaam en met verve de grensrechttervlag gehanteerd. In mei 1968 nam hij afscheid als *lines-man*, maar hij bleef OJC actief volgen, ook vanuit Schaijk, waar hij enige tijd woonde. Toen hij in juni 1995 op grootse wijze zijn 65-jarig huwelijksfeest samen met echtgenote An Stibbe vierde, werd hij ook uitbundig gehuldigd door oud-eerste-elftalspelers, bestuur en OJC-vrienden. Bij de herdenking van het 75-jarig bestaan van de vereniging in 1985 werd Ties tot erelid van de vereniging benoemd.
- Marinus Heijmans (1914-1982) was groot van lengte, groot van eenvoud, groot van hart. Hij was een familiemens en gemeenschapsmens en werd als bestuurder gewaardeerd. Hij was geliefd en actief in de kegel- en carnavalsclub in 'zijn' Rosmalen. Hij voelde zich thuis bij de visclub en kaartclub en vooral bij de groten en kleinen van OJC. Hij was op tal van plaatsen organiserend en adviserend aanwezig en in de aannemerswereld besturend en examinerend. In 1973 werd hij voor zijn vele verdiensten geëerd als ridder in de Orde van Oranje Nassau. Voor zijn vele activiteiten bij OJC als bestuurder en penningmeester werd hij in 1985 postuum onderscheiden met het erelidmaatschap, een onderscheiding die hem dubbel en dwars toekwam.
- Ben Pennings (1914-heden) is nog immer als lid geïnteresseerd in het hoe en waarom van OJC. Sinds 1928 is Ben lid en vele jaren lang is hij al in elftalcommissie en bestuur actief. Tot 1970 bekleedde hij met verve het penningmeesterschap. In 1985 werd Ben voor zijn grote verdiensten benoemd tot erelid en sinds 1995 draagt het voetbaltoernooi voor spelers tot 23 jaar zijn naam. In het langer dan een eeuw bestaande aannemersbedrijf H. Pennings en Zonen volgde hij samen met zijn broers Nico en Huub zijn vader op in de directie. Hij heeft diverse malen zijn steentje bijgedragen aan de restauratiewerkzaamheden van de Lambertuskerk.
- Cor van den Nieuwendijk (1914-1991), geboren in Alphen aan den Rijn, was een man die zich na zijn actieve loopbaan als voetballer bij ODI inzette voor het bestuur van de vereniging. Hij was daar lid van de elftalcommissie, de lotto-toto-commissie en hij hield zich bezig met de controle op de kaartverkoop. Als 17-jarige kwam hij in Rosmalen wonen en sloot hij zich aan bij zijn clubje. Toen hij in 1973 reeds 35 jaar zijn bestuurskwaliteiten had getoond, werd hij begiftigd met de zilveren medaille behorende bij een Ridder van Oranje Nassau. Cor werd bij het 75-jarig jubileum in 1985 door de KNVB geëerd met de Gouden Waarderingsspeld. OJC benoemde hem bij zijn aftreden als bestuurslid in 1990, na 49 jaren bestuursactiviteiten, tot erelid.
- Piet van den Wassenberg (1920-1999) werd bij zijn afscheid als bestuurslid (hij was vice-voorzitter) door OJC geëerd met het erelidmaatschap. 34 jaren activitei-

Uitreiking van de Gouden waarderingsspeld van de KNVB door J. Klok, voorzitter afdeling Noord-Brabant. Van links naar rechts Cor v.d. Nieuwendijk, Piet v.d. Wassenberg en Harrie Westerlaken. Foto René v.d. Velden.

ten bij diverse commissies van ODI en OJC had Piet er toen op zitten. Eerder, bij het 75-jarig bestaan, was hem door de KNVB de Gouden Waarderingsspeld uitgereikt. Piet had naast zijn OJC-bezigheden diverse hobby's en functies. Hij was actief lid van het Oranjecomité in Hintham en erelid van de handboogsportvereniging NIMROD. Piet was oprichter en jarenlang directeur van het isolatiebedrijf ERIB en lid van het kerkbestuur van de H. Anna in Hintham. Voor zowel zijn maatschappelijke functioneren als zijn betrokkenheid bij diverse verenigingen werd hij begiftigd met de eremedaille in goud verbonden aan de Orde van Oranje Nassau.

- Harrie Westerlaken (1919-heden). Johannes Wijnand, een van de drie nog in leven zijnde ereleden van OJC. Jarenlang heeft hij gewerkt als referendaris ter gemeentesecretarie als chef van de afdeling algemene en interne zaken. Hij trad er in 1939 in dienst en bleef daar tot zijn pensionering, onderbroken door een 'uitstapje' in de oorlog naar 's-Gravenhage, waar hij één jaar werkzaam was op de afdeling Bevolking en Financiën. Via de jeugdafdeling van OJC kwam Harrie in het bestuur en hij was daarin secretaris van 1966 tot 1989. Door zijn accurate, zijn plichtsbetrachting en zijn juridische kwaliteiten was hij een ideale secretaris. Mede daardoor wist hij zijn club van heel wat boetes te vrijwaren. Door zijn wijze van archiveren (lees: bewaren) is veel goeds uit het verleden bewaard

gebleven, waardoor een mooi archief is ontstaan, dat thans door de Heemkundekring wordt bewaard. Bij zijn afscheid van de gemeente werd Harrie onderscheiden met de eremedaille verbonden aan de Orde van Oranje Nassau in Goud. In 1985, bij het 75-jarig bestaan van OJC, werd Harrie onderscheiden met de Gouden Waarderingspeld van de KNVB. Vanwege zijn jarenlange bestuurlijke inzet bij OJC werd hij bij zijn vertrek tot erelid benoemd.

Voorjaar 1997: Jeu Philips neemt afscheid als scheidsrechter bij OJC 5 - ETP 4. Foto Henk Savelkous.

- Jeu Philips (1931-heden) verruilde begin jaren zeventig Limburg voor Brabant. Toen hij later in Rosmalen kwam wonen, werd hij al snel ingelijfd bij OJC. Jeu werkte op de gemeentesecretarie in Den Bosch, maar in zijn vrije tijd zette hij zich volledig in voor de club die zijn hart had gestolen. Na organisatie van een groeiende jeugdafdeling werd Jeu 'geroepen' de voorzittershamer te hanteren. Dat was in 1973. Jeu is een markant en veelzijdig man. Hij had zich al ruim 25 jaar verdienstelijk gemaakt voor OJC toen hij in 1998 werd benoemd tot erelid. De naam van Jeu Philips verdient een ereplaats op het historische wandpaneel dat vorm geeft aan de rijke historie van OJC.

De voorzitters

In haar 90-jarig bestaan heeft de vereniging OJC steeds kunnen beschikken over zeer bekwame bestuurders, die ook vaak maatschappelijk veel voor de gemeenschap in Rosmalen hebben betekend. Zonder anderen te kort te doen willen wij hier de voorzitters de revue laten passeren.

- Bij de start van ODI in 1910 was het Jo Lambermont die de eerste president werd, later opgevolgd door zijn broer Theo, die in de jaren veertig plaats maakte voor de legendarische Bert van der Plas.

- Bij *Juliana* uit Hintham was het na de Eerste Wereldoorlog Leonard van Druenen die de club ging leiden tot aan zijn overlijden in 1941. Antoon van den Dungen nam in de moeilijke oorlogsjaren, toen Juliana van de bezetter *Hintham* moest gaan heten, het voorzitterschap op zich, totdat J. Quaadvliet zijn taak overnam om in 1947 de fusie met ODI mede te bewerkstelligen.

- Bij het ontstaan van de fusieclub O.J.C. nam Bert van der Plas de voorzittershamer ter hand. Hij zou de vereniging tot 1966 op voorbeeldige wijze besturen. Bij zijn 25-jarig jubileum als voorzitter werd hij in 1963 meermalen onderscheiden, o.a. met de zilveren waarderingsspeld van de KNVB en eremetaal met oorkonde van de NKS. Bij zijn afscheid werd Bert benoemd tot erevoorzitter van de vereniging.

- Bert werd opgevolgd door Jos van der Aa. Jos, de *doener*, wist in de periode van 1966 tot 1973 vele zaken tot stand te brengen. Hij zag kans om in 1967 bij de opening van het clubhuis en het gereedkomen van de kleedlokalen de nog steeds in functie zijnde terreindirecteur Jan van Rosmalen binnen te halen. Na de bouw van het clubhuis werd in het seizoen 1971-1972 onder de bezielende leiding van de voorzitter de overdekte tribune in gebruik genomen. In 1973 moest Jos om gezondheidsredenen zijn functie als voorzitter opgeven.
- Op maandag 13 augustus 1973 werd tijdens de algemene ledenvergadering Jeu Philips tot voorzitter van OJC gekozen. Hij verruilde toen de door hem gereorganiseerde jeugdafdeling voor het grote werk. Jeu, de buitenlander in de vereniging (hij kwam immers uit Limburg), werd een echte Rosmalenaar. Hij stelde

Foto onder: gelukwensen na de ondertekening van het eerste sponsorcontract in augustus 1989. Van links naar rechts: Leo Hoedemakers (shirtsponsor), Leo van der Plas (voorzitter OJC) en Piet v.d. Wasenberg (vice-voorzitter).

zich volledig in dienst van de vereniging. Hij was leider, scheidsrechter, gastheer, ging met donateurskaarten langs de deur en was vooral een vraagbaak en adviseur voor alles en iedereen uit de OJC-familie.

- Na 13 jaar besloot Jeu het wat kalmer aan te gaan doen en gaf hij het stokje over aan Rosmalenaar Leo van der Plas. Ook Leo van der Plas was, vijf jaar eerder, gestart bij de jeugdsectie. Onder zijn leiding voerde OJC een stevige discussie met de Gemeente Rosmalen over achterstallig onderhoud van de kleedlokalen. Aan het einde van zijn zittingsperiode werd, na bemiddeling van burgemeester Ralf Pans, overeenstemming bereikt over de toekomst van deze accommodatie. Bijna gelijktijdig werd een sponsorovereenkomst aangegaan met het aannemersbedrijf P. Hoedemakers en Zn. Hiermee werd een stevig financieel fundament gelegd voor de toekomst.
- Als opvolger van Leo van der Plas werd in september 1990 Leo Hoedemakers, ook Rosmalenaar, gekozen tot nieuwe voorzitter van de fusieclub OJC. Leo startte met de renovatie en uitbreiding van de kleedlokalen en realiseerde de vernieuwing van het clubhuis. Hij bereikte in 1995 overeenstemming met de Gemeente Rosmalen over het recht van opstal voor de duur van dertig jaar voor de OJC-eigendommen, te weten voetbalpaviljoen, kleedlokalen, tribune c.a., dug-outs en lichtmasten. Hij heeft tot nu toe 2 kampioenschappen mogen beleven en ziet uit naar het amateur-landkampioenschap van v.v. OJC Rosmalen.

Mijn eerste voetbalwedstrijd

Leo Kappen

Kort nadat ik mij in 1942 of 1943 als lid van ODI bij de toenmalige secretaris Harrie Timmermans, bij de oud-Rosmalenaren (of kan ik beter zeggen: bij de oude Rosmalenaren) beter bekend als *Harrie de klirmaker* of *Harrie de snèijer*, had aangemeld, mocht ik mijn eerste voetbalwedstrijd spelen. We speelden uit tegen *Juliana* in Hintham, en wel op het veld achter het café van *de Trügg*. We moesten ons verzamelen bij Piet van Herpen, onze leider, die schuin tegenover het café van Hasje van Dijk woonde. Eén van de medespelers staat me na zovele jaren nog altijd helder voor ogen: Théke Clement. Waarom? Dat zal straks wel duidelijk worden. Het was een bont gezelschap dat zich voor de deur van Piet van Herpen had verzameld. Iedereen had die voetbalkleren aan, die thuis of bij de burens beschikbaar waren. Dus op een enkele uitzondering na geen echt voetbalshirtje, geen echte voetbalbroek, geen echte voetbalkousen en geen echte voetbalschoenen. Dit groepje voetballers zou nu een bezienswaardigheid zijn, maar toen was het heel gewoon. Men had niet meer en men wist niet beter. Het was oorlogstijd. Toen we volgens onze leider voltallig waren, vertrokken we. Piet fietste langzaam achteraan en wij hobbelden te voet voor hem uit de Tweeberg over richting de Trügg.

Van de wedstrijd kan ik mij helaas niet veel herinneren. Ik zou zelfs niet meer weten of we gewonnen of verloren hebben. Van de tegenpartij is mij slechts één speler bijgebleven: Corke van Stiphout. Hij was namelijk verreweg de beste van heel het veld. Een belangrijk en, zoals achteraf bleek, beslissend moment uit de wedstrijd herinner ik me nog als de dag van gisteren -- en met hem komen we aan de hoofdpersoon van ons verhaal -- Théke Clement.

Op een gegeven moment waren wij in het bezit van de bal. De bal werd in de richting van het vijandelijk doel getrapt en weergaloos technisch door Theo Clement onder de voet gestopt. Theo speelde de bal echter niet door, maar keek hoogst verbaasd naar zijn voet, die op de bal rustte. En mensen die Theo Clement goed kennen, weten hoe verbaasd Theo kan kijken. Wat gebeurde er? De bal liep langzaam leeg. Dit was tevens het einde van mijn eerste voetbalwedstrijd, want *Juliana* had helaas maar één voetbal. Ik denk, dat ODI er toentertijd ook niet meer had. Het zal iedereen wel duidelijk zijn, waarom Theo Clement, die zich in de loop van zijn verdere voetballoopbaan tot een formidabel technicus en strateeg ontwikkelde, altijd bij het overdenken van mijn voetballoopbaan als eerste in mijn herinnering opduikt.

Enige anecdotes

Leo Kappen

Ik ben eind vijftiger, begin zestiger jaren nog een tijdlang hoofd juniorenleider (zo heette dat toen) geweest. De medeleiders waren toen Jan Geerts, Henk Langens, Gerrit van de Burgt, Jan van Oss en Henk en Jo Versteijnen. Enige anekdotes mag ik U niet onthouden.

Joske van Ieperen

We speelden in die tijd met de lagere juniorenelftallen op het noodveld op de Hoef. Dit veld voldeed in geen enkel opzicht aan de KNVB-voorschriften en had vooral wat de breedte betreft een uitzonderlijke maatvoering. Deze varieerde van 52 tot 58 meter. Voor de niet-ingewijden: deze behoort minimaal 64 m te zijn.

Maar allà, er werd op gevoetbald... en vraag niet hoe!

Joske van Ieperen was nog maar net lid toen hij al als reserve in het elftal van Jo Versteijnen werd opgesteld. Ik was die zaterdagmiddag ook op de Hoef, in het provisorische kleedhok. Kort voor de wedstrijd telde Jo Versteijnen zijn manschappen en hij merkte dat de linksbuiten van zijn vaste bezetting ontbrak. Joske moest dus invallen. Joske was hier echter duidelijk niet op voorbereid en hij moest zich nog omkleden. Jo ging al vast met zijn tiental naar het veld en ik zou me over Joske ontfermen.

Terwijl hij aan zijn voetbalveters peuterde, vroeg hij: *“Lee, wè moe’k daluk doen?”* Joske moest kennelijk nog helemaal in de geheimen van de edele voetbalsport worden ingevoerd. *“Joske”,* zei ik, *“ge stot linksbuiten en ge moet de linkerlijn houwen.”* Joske liep naar buiten en ik ruimde het hok wat op. Er moesten nog 2 teams, die later zouden spelen, bij kunnen. Ik kwam op het veld, Jo Versteijnen wenkte me en vroeg: *“Wat heb jij in hemelsnaam tegen Joske gezegd? Hij is niet van die buitenlijn weg te branden. Als ik tegen hem zeg: ‘Joske kom eens naar binnen’, dan krijg ik als antwoord: ‘Da mag ik nie van Leje, ik moet de lijn houwen.’”*

Tinie Heijmans

Harry Coppens, die toentertijd in de derde klas van de St.-Jozefschool stond, gaf me altijd een seintje wanneer er weer een nieuw OJC-lid te verwachten was: *“Binnenkort kunde Tinie Heijmans van Gret Heijmans verwachten.”* Deze voorspellingen waren niet zo moeilijk als het misschien lijkt. Praktisch alle jongens van de derde klas werden namelijk lid van OJC. Andere mogelijkheden tot sporten waren er toen nauwelijks. Tinie Heijmans is inderdaad lid geworden. Hij stond op een zondagmorgen om 8 uur aan de deur met de mededeling dat hij jarig was en dat hij zich van thuis op mocht geven als lid van OJC.

Gerrie Voets

Ook Gerrie Voets van Mie Voets werd op een zeker moment tien jaar en derhalve lid van OJC. Tijdens een training riep ik Gerrie bij me en ik zei dat het de bedoeling was zo weinig mogelijk de tegenstander en bij voorkeur de bal te raken. Gerrie gaf te kennen dat hij het begrepen had. Helaas zat er weinig vooruitgang in de voetbalcapaciteiten van Gerrie. Waar Gerrie was geweest, lagen meestal enkele spelers kreunend op de grond, terwijl de bal onberoerd was. Na een training kwam Gerrie naar me toe en hij stelde de volgende vraag: *“Lee, wè denkte gè: zo ik meer geschikt zèn vur toneelspeulder as vur voetbalder?”*

“Gerrie, ik zo ut nie weten, margo ut is proberen as toneelspeulder”, was mijn reactie. Gerrie kwam nadien niet meer op de training.

Een tijd later trof ik hem in het dorp en ik vroeg hem: *“Gerrie, hoe gi get mi ut toneelspeulen?”*

“Och Lee, dor ben ik mar nie an begonnen, maar we hebben une pony gekocht en dor he’k wel veul lol on.”

Als ik goed ben geïnformeerd, is Gerrie altijd een pony- en paardenliefhebber gebleven.

Theo van der Plas

Theo van der Plas, zoon van Piet van der Plas van schildersbedrijf *De Gebroeders van der Plas*, speelde mee in een uitwedstrijd tegen Empel. Theo was rechtsbuiten

opgesteld. De spelers van de tegenpartij waren groter en, zoals dat dan vaak het geval is, ook sterker. De wedstrijd speelde zich vooral af in ons strafschoopgebied. De voorhoede en dus ook Theo stond er wat verloren bij.

Op een zeker moment werd de bal in de richting van onze rechtsbuiten gespeeld. Iedereen stond daar, maar geen Theo. Toen Theo naar zijn mening onvoldoende in het spel werd betrokken, had hij de pijp aan Maarten gegeven, was hij van het veld af gekuierd om in een aangrenzend weiland een veldboekje aan te verzamelen. Als ik goed ben geïnformeerd, is Theo sindsdien -- althans niet meer in KNVB-verband -- op onze voetbalvelden gesignaleerd.

De trainers in de historie van OJC Rosmalen

Henk Savelkouls

Bij de oprichting van ODI in 1910 werd het belang van een trainer al ingezien, want met een ledental van 13 werd al wekelijks getraind. Omstreeks 1927 kwam de eerste trainersnaam boven: de heer Van Berckel uit Veghel.

In de periode 1950-1954 werd 't technisch voetbalkunnen vergroot door de heren Trum, Bossong en J. van Stippent. De Tilburger Jean Coomans, zelfs oud-trainer van het Nederlands elftal, zorgde voor drie succesvolle seizoenen van 1957-1960. Onder zijn leiding beleefde OJC een gouden jaar, met het kampioenschap en de bijbehorende promotie.

Daarna trainde Willem II-speler Frans van Loon, die werd opgevolgd door Ad Gabriël en Nelis in den Bosch van 1961-1966. In 1967 speelde OJC zich met trainer Nico Gloudemans naar een fraai kampioenschap, waardoor het automatisch promoveerde naar de tweede klasse, waar het zich wist te handhaven. Ook trainde de OJC-selectie onder de bezielende leiding van Wim van Hintum.

Onder sportleraar Huub Salden hadden de OJC-ers een uitstekende conditie, maar geen succes. Piet van der Sluijs, oud-international, kwam daarna vier seizoenen de wijze lessen van de kampioensjaren bij BVV in praktijk brengen. In seizoen 1973-1974 trok OJC profijt van de versterkte promotie. Na spannende wedstrijden tegen *Axel*, *Bladella* en TAC promoveerde OJC weer na drie jaar. De hernieuwde kennisgeving resulteerde in opmerkelijke successen, maar leverde net geen kampioenschap op. Slechts voor heel even kwam trainer Henk van Dooren in beeld, maar de routinier-trainer Piet van der Sluijs moest eraan te pas komen om degradatie te voorkomen.

OJC hoopte met de benoeming van Serve Vos de sleutel te vinden voor de eerste klasse. Serve, eveneens uit het landskampioensteam van BVV, kende een gouden tijd van zeven succesvolle jaren. Met een record-staat-van-dienst was Serve met zijn OJC tweemaal kort bij een felbegeerd kampioenschap en wist het winst te pakken in 102 wedstrijden. De overwinning ging 52 keer naar een tegenstander. Trainer

Jan Toelen kon voortbouwen met een sterk verjongde, maar brede selectie, zodat hij menig succes boekte.

Karel Paulides, ex-FC-Den-Boschspeler, trainde OJC tot 1989 en de club wist goed mee te komen. Er was ook sprake van versterking van het tweede en derde elftal, met drie teams in de KNVB-competitie. Onder Vladimir Ciric ontpopte OJC zich als cupfighter en in het seizoen 1990-1991 legde OJC beslag op de districtsbeke. In de landelijke finale schreef OJC bekerhistorie door als reservekampioen achter Heerenveen onder leiding van Foppe de Haan te eindigen. OJC bleef ongeslagen, maar de doelcijfers beslisten. In de nationale bekeronde sneuvelde OJC eervol in de tweede ronde in Rotterdam op Woudenstein tegen *Excelsior*.

De groteselectie. OJC wordt eerste *ex aequo* met Heerenveen 2. Door een beter doelsaldo ontvangt Heerenveen de beker. Wij zien hier o.a. trainer Ciric, Bert-Jan Heymans, Genio de Laak, Jeroen Gösgens, Otto en Bart Neppelenbroek, Carl van der Plas, Marco Korthals, Frank van Alebeek, Jack Mulders, Gerard Aichorn, Marcel van Veldhoven, Wilco en Toin Voets, Jos van Ieperen en Bert Heymans.

Zes fantastische jaren volgden onder trainer Wiljan Vloet. Wat al zijn vakbekwame voorgangers nog niet was gelukt en waar de intussen grote OJC-familie al lang naar had uitgekeken, was het behalen van de eerste klasse in 1994 na een fraai kampioenschap. *OJC Rosmalen*: deze naamsverandering ging gepaard met spraakmakende resultaten. In het tweede en derde jaar bouwde Wiljan met de Technische Commissie en het bestuur planmatig aan een nieuwe toekomst. Het derde seizoen opende OJC Rosmalen met een opzienbarende 3-0 zege op UDI'19 en het sloot de competitie af met een plaats in de strijd voor promotie als trotse bezitter van een periode-

titel. Het vijfde jaar met Wiljan zal eenieder nog lang in herinnering blijven. Vanaf het begin was OJC toonaangevend en absoluut de beste ploeg met zeer goede thuiswedstrijden, een vliegende keeper Carl, veel scorend vermogen, een solide achterhoede en een dominant middenveld.

De organisatie binnen de totale vereniging *OJC Rosmalen* was klaar voor de hoofdklasse. OJC stond er als een stevig bouwwerk. Nieuwe doelstellingen werden geformuleerd en het eerste jaar in de hoofdklasse verliep perfect. Als debutant klasseerde OJC zich als vijfde en daardoor behaalde het een deelnamebewijs voor de gerenommeerde Amstelcup. OJC lootte bekerfinalist 1999 *Fortuna Sittard*, eerstedivisionist *Eindhoven* en zaterdag-hoofdklasser *Barendrecht*. Drie onvergetelijke bekeravonturen leverden *OJC Rosmalen* landelijke bekendheid op en OJC was op tv in *Studio Sport*.

Plotseling kwam er tijdens de zomermaanden van 1999 een einde aan de periode Wiljan Vloet. Hij mocht zijn ambities waarmaken bij de BVO FC Den Bosch als directeur opleidingen, een welverdiende promotie. OJC Rosmalen vond gelukkig in het duo Henri van Alebeek en Jan van Balsfoort een prima koppel, dat met dispensatie een brugjaar als trainers in de hoofdklasse mocht invullen. Opnieuw behoort OJC Rosmalen in dit seizoen tot de top-vijf in de zgn. Intersportcompetitie en het probeert deze eervolle plaats minstens te behalen. Wellicht levert dit opnieuw een plaats in de begeerde Amstel Cup op, met opnieuw landelijke uitstraling in historische, spannende wedstrijden.

Tenslotte: achter de successen van een trainer zitten altijd verborgen: de vele ont-

In het tweede seizoen in de Intersportcompetitie werden Toon van Uden en Carl v.d. Plas gehuldigd. Dit leverde een historische elftalfoto op van OJC Rosmalen anno 2000.

moetingen met spelers, leiders, verzorgers, bestuur, technisch kader, trouwe supporters, allerlei verenigingsmensen met hun achterban en de dames, die er mede voor zorgen dat succes op de groene mat kan worden behaald.

Wat trainers met OJC Rosmalen hebben, is niet in woorden te omschrijven, omdat dit met het OJC-gevoel, met het rood-zwarte hart voor de club, te maken heeft. Trainers van OJC Rosmalen verdwijnen niet uit beeld, maar blijven goede herinneringen oproepen. Zij blijven graag geziene gasten op het sfeervolle sportpark De Hoef.

Nawoord

Met de trainers, die gezamenlijk en ieder naar eigen vermogen, door hun vakmanschap, inzet en enthousiasme, de bouwers zijn geweest van het huidige OJC Rosmalen, dat in kwaliteit en kwantiteit tot ver boven zijn omgeving is uitgegroeid, besluiten we de geschiedenis van voetballend Rosmalen in vogelvlucht. In de wetenschap slechts de hoofdzaken in kort bestek belicht te hebben, hopen we toch voldoende stof te hebben aangedragen voor een totaalbeeld van het voetbalgebeuren over de-

ze 90 jaren. In eensgezinde samenwerking hierop voortbouwend, met ruime aandacht voor de jeugd, kan OJC Rosmalen vol vertrouwen en met een gerust hart de toekomst tegemoet zien.

Waarom een heemkundekring?

Deze Rosmalla Extra is tot stand gekomen door samenwerking tussen OJC Rosmalen en de Heemkundekring Rosmalen. Over de eerste vereniging hebt U in dit boekje inmiddels voldoende kunnen lezen; over de tweede kunt U hieronder een en ander lezen.

U heeft zich waarschijnlijk ook wel eens afgevraagd hoe ons dorp aan de naam *Rosmalen* komt, wat de oorsprong van de naam *Maliskamp* is en hoe Rosmalens de naam *Heijmans* is. Er zijn in Rosmalen al heel wat jaren veel mensen bezig met het beantwoorden van deze vragen. In 1989 staken zij de koppen bij elkaar en besloten zij tot de oprichting van de *Heemkundekring Rosmalen*.

Verenigingsactiviteiten

Binnen de Heemkundekring zijn er onder andere de volgende activiteiten:

- Regelmatig worden door de Heemkundekring lezingen georganiseerd en films, dia's en video's vertoond. Deze bijeenkomsten zijn over het algemeen voor iedereen toegankelijk, dus U zou best een keer kunnen komen kijken. Meestal worden dergelijke activiteiten in *De Molen*, het *Brabants Dagblad* en het *Rosmalens Nieuwsblad* aangekondigd, en bovendien op de *ROS Kabelkrant*. De lezingen vinden plaats in Cultureel Centrum *De Bron* aan de T.M. Kortenhorstlaan in Rosmalen, tegenover sporthal *De Hazelaar* en naast het *Rodenborch College*. In dit centrum heeft de Heemkundekring overigens een eigen 'clublokaal'.
- Actieve leden in de Heemkundekring houden zich bezig met onderzoek op allerlei terrein. Daartoe hebben zij zich verenigd in werkgroepen. Denk bijvoorbeeld aan de activiteiten rond de nieuwe dorpsvlag en het nieuwe dorpswapen van Rosmalen. Zie de omslag van deze *Rosmalla Extra*.
- Door enkele actieve leden wordt geregeld een fietstocht georganiseerd naar bijvoorbeeld een naburige heemkundekring of een museum. Ook worden elk jaar tochten met de auto georganiseerd naar bestemmingen die wat verder weg liggen. Zo zijn o.a. al Breda, Leuven en Xanten bezocht.
- De Heemkundekring is bezig met de opbouw van een steeds groeiend archief over Rosmalense mensen en gebouwen. Door verschillende leden en andere belangstellenden wordt veel waardevol materiaal aangedragen. Het grootste deel van het archief bevindt zich in het 'clublokaal' in *De Bron*.
- De kring heeft een tijdschrift, *Rosmalla* genaamd, dat vier keer per jaar ver-

schijnt. Hierin kunnen de verschillende leden stukjes schrijven. Bovendien verschijnt, telkens als daar aanleiding voor is, het tijdschrift *Rosmalla Extra*.

- Bij vele activiteiten die met Rosmalen te maken hebben, is de Heemkundekring vertegenwoordigd.

Lid - abonnee - donateur?

Met de Heemkundekring verbonden zijn kan op verschillende manieren. De meeste mensen worden *lid* van de Heemkundekring, voor f 40,- per jaar. Leden kunnen gebruik maken van alle faciliteiten die de Heemkundekring biedt en ontvangen bovendien het blad *Rosmalla (Extra)*. Heeft U geen tijd of bent U om andere redenen verhinderd om actief deel te nemen aan de Heemkundekring, dan kunt U *donateur* van de Heemkundekring of *abonnee* van de *Rosmalla (Extra)* worden. Donateurs betalen minimaal f 30,- per jaar. Ook donateurs ontvangen *Rosmalla (Extra)*. Als abonnee ontvangt U vier keer per jaar het blad *Rosmalla*. Dit kost f 30,- per jaar, of, via een postabonnement, f 40,- per jaar.

Wilt U zich opgeven als lid, abonnee of donateur, dan kunt U de bon hieronder uitknippen of, als U niet in dit boekje wilt knippen, de bon overschrijven of fotokopieën en opsturen naar: Secretariaat Heemkundekring Rosmalen, Martinus Nijhoffstraat 8, 5242 CV Rosmalen. U kunt zich ook telefonisch opgeven. Belt U dan met de secretaris van de Heemkundekring, tel. (073)-5214094.

Ondergetekende,

Naam: _____ m/v

Adres: _____

Postcode en woonplaats: _____

Telefoon: 0 _____ - _____

- Geeft zich op als: Lid / Abonnee / Donateur *
 Wil graag meer informatie ontvangen

Het verschuldigde bedrag van f _____ is door mij overgemaakt op bankrekeningnummer 18.45.43.444 (postbankrek. Rabobank 1099372).

Datum: _____

Handtekening:

* s.v.p. doorhalen wat niet van toepassing is.

Inhoud

Heemkundekring Rosmalen en OJC Rosmalen samen sterk <i>Henk Savelkouls</i>	1
Met zevenmijlslaarzen door 90 jaar voetbal <i>Harry Coppens</i>	1
Herdenkingspaneel <i>Leo van der Plas</i>	30
De voorzitters <i>Leo van der Plas</i>	38
Mijn eerste voetbalwedstrijd <i>Leo Kappen</i>	40
Enige anecdotes <i>Leo Kappen</i>	41
De trainers in de historie van OJC Rosmalen <i>Henk Savelkouls</i>	43
Nawoord	46
Waarom een heemkundekring?	47

Sponsors

De uitgave van *Rosmalla* is mede mogelijk door financiële steun van (tenzij anders vermeld zijn alle bedrijven in Rosmalen gevestigd): Abelen BV, Makelaarskantoor, Burg. Mazairac- laan 2; Van Grinsven Sanidrome, Raadhuisstraat 4c; Bouwmans BV, J., Benzinestation, Westeind 2; Coelen- borgh, Restaurant-Brasserie De, Schoolstraat 34; Van Creij & Van Hoek BV Grond- weg- en water- bouw, Huisbergenweg 6; Creij, Sjeff van, garagebedrijf; Dinos B.V., Wei- destraat; E.T.I. Bureau Linnenbank BV, Stationstraat 13; Eijkelenburg Dura Bouw BV, Stationsplein 1; Foto Stijntjes, Molenhoekpassage 5; Glou- demans BV, W., Hintam 117; Heij- mans NV, Ver. Bedrijven, Graafse- baan 13; Heijmans Stratenmakersbe- drijf, Nuland; Hoedemakers en Zo- nen BV, Aannemersbedrijf P., Hint- ham 68; Huijbregts en Peters Notaris- sen, Hoff v. Hollantlaan 5; Jaropa Holding BV, J. Stienstra, Bruistensin- gel 100, Den Bosch; Lambermont BV Assurantiebedrijf, A., Burg. Wolters- straat 1; Robyto Holding BV, Biest- kampweg 2; Ginderzande BV Van Mierlo, Mr. J. , Striensestraat 44; Modecentrum C. van de Graaf, Dorpsstraat 10; Piels, Technisch in- stallatiebedrijf, Friezenstraat7; Rabo- bank Rosmalen, Raadhuisstraat 1; Timmers BV Bouwbedrijf, Heikamp- weg 6; Uden BV, Aannemersbedrijf A. v., Vliertwijksestr. 38c; Verbiesen, Brood- en banketbakker J., Mol- enstraat 34; Verstappen, A.A.A.P., Rooseveltlaan 11, Voets Weg- en Waterbouw, Gebr., Pinksterbloem- straat 4; V.O.F. Gebr. v.d. Plas, Schild- ersbedrijf, Graafsebaan 5; Sequoia, P. van Roosmalen.

1910 - 2000

A sign of friendship

X